

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ 44^{ου} ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ 30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2003 • ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 144

ΟΙ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΙ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ

του Σωτήρη Ζήκου

Με μία «επεισοδιακή» εντέλει και τη συντομότερη τελετή από όλες τις άλλες χρονιές, σε μια αίθουσα που έγινε το αδιαχώρητο, μέσα και έξω (όπου γιορτάζονταν στην πλατεία Αριστοτέλους με πλήδη κόσμου ο ερχομός των Χριστουγέννων με Γλυκερία και Λιδάκη και βεγγαλικά) έπεσε η αυλαία του 44ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης. Η Κριτική Επιτροπή, με πρόεδρο τον Γεωργιανό σκηνοθέτη Οτάρ Ιοσελιάνι και μέλη τους Ουόλτερ Λάσαλι, διευθυντή φωτογραφίας από τη Μ.Βρετανία, Ζαν Φρανσουά Αμιγκέ, σκηνοθέτη από την Ελβετία, Ταμίλα Κουλίεβα, ηθοποιό από την Ελλάδα, Ουάνγκ Ζιαοσουαί, σκηνοθέτη από την Κίνα, Τζαφάρ Παναχί, σκηνοθέτη από το Ιράν και Σαμίρ Φαρίντ, κριτικό κινηματογράφου από την Αίγυπτο, απένειμε το Βραβείο Καλύτερης Μεγάλου Μήκους Ταινίας, τον **Χρυσό Αλέξανδρο** στην ταινία **Το τελευταίο τρένο** του Αλεξέι Γκέρμαν Jr. από τη Ρωσία. Το Ειδικό Βραβείο Κριτικής Επιτροπής, τον Αργυρό Αλέξανδρο, κέρδισε η ταινία **Το δώρο** του Μικελάντζελο Φραμαρτίνο από την Ιταλία. Η Αργεντινή **Σελίνα Μούργα** κέρδισε το **Βραβείο Σκηνοθεσίας** για την ταινία της **Η Άννα και οι άλλοι**. Το Βραβείο Σεναρίου πήρε ο **Δημήτρης Ινδαρές** για την ταινία **Γαμήλια νάρκη**. Το **Βραβείο Καλύτερης ηθοποιού** δόθηκε στην **Ντορότα Νβόταβα** για το ρόλο της στην ταινία **Κοριτσάκι** του Τσέκου Μπένγιαμιν Τούσεκ, ενώ το **Βραβείο Καλύτερου ηθοποιού** πήρε ο **Μάριο Κούμπας** για την ταινία **Κοριτσάκι** του Μπένγιαμιν Τούσεκ. Το **Βραβείο Καλλιτεχνικού Επιτεύγματος** κέρδισε η ταινία **Μικρές νιφάδες** του Ιρανού Αλι-ρεζά Αμινί, ενώ **Ειδική Μνεία** δόθηκε στην **Σίγκριντ Αλνουά** για την ταινία **Είναι δικιά μας**.

MERRY CHRISTMAS!

«Πιστεύω ότι όλη η τέχνη εμπνέεται κυρίως από τη μουσική: ξεκινούν όλοι οι συντελεστές μαζί, τελειώνουν μαζί, όμως το ενδιαμέσο κομμάτι το βρίσκουν στην πορεία όπως ακριβώς συμβαίνει με τη μουσική τζαζ.»

Chris Doyle

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΣΗΜΕΡΑ

4-5 Το 44ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης συνκρίνεται με 28 επιλογές από όλα τα τμήματα πλην ελληνικού

6 Απόρροια από το κενό στις ταινίες των Νέων Οριζόντων και για τον Σάνου, τον Κλίκ και όλους εμάς μιλάει ο Siegfried

7 Για την ταυτότητα μιας γυναίκας, σαν να είναι ο Αντονιόνι, μιλάει ο Soren Voigt της *Θονικής ταυτότητας*

9-11 24 ελληνικές ταινίες σε μια μέρα, στις 4 αίθουσες της Προβλήτας Α' στο Λιμάνι Θεσσαλονίκης

13 Ο Chris Doyle για 18 ώρες στη Θεσσαλονίκη, ταξιδεύοντας 20 ώρες από Σαγκάη αέ-ρετούρ και ο Ινδός Manish Jha λέει...

15 Τρεις επαναστατικές ταινίες στις Μοτιές στα Βαλκάνια και μια μίνι συνέντευξη του ηθοποιού Aljosa Kovacic

17 Τα Αστέρια της Στέφανς κλείνουν σήμερα με τις επαναστατικές προβολές τους, όπου κυριαρχεί το Καζακστάν

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΑΝΟ

travelling

Καλά Χριστούγεννα!

από τις 30 Νοεμβρίου στη Σαλλονίκη

Σήμερα η «Κυριακή του Θανάτου» στην Ελβετία.

• *Sunday morning, praise the dawning/ it's just a restless feeling by my side.* Σιγουρμουριζώ τους στίχους των Velvet Underground και ξεφεύγω αυτομάτως από τη μιζέρια της χάρτινης αφίσας μου. Σήμερα υπάρχει κάτι στην ατμόσφαιρα, που θα με κάνει να αποποιηθώ το προσώπιο του βαρετού αξύριστου ανθρωπάκου της αφίσας. Υπάρχει κάτι στην ατμόσφαιρα που θα με κάνει να αποκαλύψω την πραγματική μου ταυτότητα. *Love is in the air!*

• Σήμερα λοιπόν δεν θα υπογράψω ως Πάλομαρ- αρκετά εξυπνέθηκε ο ήρωας του ομώνυμου μυθιστορήματος του Ίταλο Καλβίνο τις ανάγκες της στήλης. Το φεστιβάλ πλησιάζει στο τέλος του και νιώθω μια ανησυχία. Σήμερα όλα τα υπέρποντα πάθη που κρύβονταν επιμελώς καθ' όλη τη διάρκεια του δεκαήμερου έχουν έρθει στην επιφάνεια. Όλες οι μάσκες έχουν πέσει. Γιατί λοιπόν να μην πέσει κι η δική μου;

• Κινοίμαι ανάμεσα στα πλήθη και παρατηρώ τις ορδές των σινεφίλ έχουν διχαστεί σε δύο ευτυχώς όχι αντικρουόμενα στρατόπεδα: Στο ένα βρίσκονται αυτοί που αποφάσισαν έστω και την τελευταία στιγμή πως καλή και άγια η τέχνη (και η πρώτη και η δεύτερη, μα πιο πολύ η έβδομη), αλλά δεν επιλύει - μάλλον παρεμποδίζει - τα περί έρωτος και άλλων δαιμονίων. Μετέτρεψαν λοιπόν το φεστιβάλ σε Χτυποκάρδια στο Φεστιβάλ Χιλς, χρησιμοποιώντας την τέχνη ως πρόσχημα για προσέγγιση και αναδεικνύοντας τον πραγματικό(;) κοινωνικό ρόλο του κινηματογράφου.

• Στο διπλανό στρατόπεδο βρίσκονται όσοι επιμένουν σε μια κουλτουρέ αντίληψη περί έρωτος: Τα αγοράκια και κοριτσάκια που παρεβρέθησαν χτες στο πρωί στην κατάμεστη αίθουσα του Σταύρου Τονρέ για να παρακολουθήσουν το master class που παρέδωσε τον Chris Doyle, δήλωσαν ερωτευμένοι με την απίστευτη αυτή προσωπικότητα που την ώρα που μιλούσε για τη δουλειά του και τη θεωρία που στηρίζει το έργο του, έπινε μπύρες, κυλιόταν στο πάτωμα, έκανε τις πιο ευφάνταστες γκριμάτσες, ανακοίνωσε το τηλέφωνό του απ' το μικρόφωνο για τις ενδιαφερόμενες που θα ήθελαν να τον γνωρίσουν καλύτερα κοκ.

• Αθωρόστομος και αιρετικός, πλην με δριμύτατο χιούμορ κέρδισε τις καρδιές του κοινού του που πιστό σε μια λογική καλλιτεχνών, θέλουν να τον ανακηρύξουν «Μίστερ Προσωπικότητα» του φεστιβάλ.

• Στη συνέντευξη τύπου που παραχώρησε αργότερα κράτησε αυτή τη σουρεαλιστική διάθεση: Σε κάθε πρόταση πετούσε κι από μία ατάκα, κυριευμένος από μια αναρχική τάση να διαλύσει τη σοβαρόφάνεια, ή απλώς υποταγμένος στην επήρεια του αλκοόλ. Με αποτέλεσμα να παραπέμψει περισσότερο σε stand-up-comedian παρά σε τιμώμενο πρόσωπο του φεστιβάλ.

• «Η συνεργασία μας με τον Ουόλγκ-Καρ-ουάι(ι) ήταν άψο-

Χριστούγεννα, Χριστούγεννα, κι ευτυχισμένα, δε γίνεται αγάπη μου χωρίς εσένα... Ξέρω τι ζητάς, τίποτα δεν έχεις πια να με κρατάς... Αστέριο!

• «Νιώθω σαν το ανάποδο μιας μπανάνας», συνεχίζει ο Doyle. «Ενώ η μπανάνα είναι κίτρινη απ' έξω και άσπρη από μέσα, εγώ είμαι άσπρος απ' έξω και κίτρινος μέσα», εξηγεί όταν του ζητούν να διακρίνει το Δυτικό από τον Ασιατικό πολιτισμό. Συνέχισε τις ομηρικές του παρομοιώσεις διαπιστώνοντας πως «ενώ θέλω να γίνω ο Μικ Τζάγκερ του κινηματογράφου, δυστυχώς ζω σαν τον Κιθ Ρίτσαρντς». Το μόνο κοινό, λέ-

Οτάρ: Μαμζέλ, το σέβει μου. Τι μυρίζει το χέρι σας; Λουκάνικα από την Αριστοτέλους; Έχουμε Τσικνοπέμπη; Αθάνατη Ελλάδα!

γη γιατί αυτός καπνίζει πολύ ενώ εγώ πίνω πολύ, κι έτσι τα βρίσκουμε». Έτσι δικαιο-

λογείται και η ακατέσχετη επιθυμία κάθε θεατή να αρχίσει το κάπνισμα μετά από τη θέαση της *Ερωτικής Επιθυμίας*. Καταλαβαίνετε πόσοι χαρμάνηδες εκκολάφθηκαν στη χθεσινή προβολή της ταινίας. Η χαρά των καπνοβιομηχανιών! Και μετά σου λέει υπάρχει κινηματογράφος που δεν έχει εμπορευματοποιηθεί...

Θέμις: Καλώς μας ήλθε καλό μας καρναβάλι, παντού σκορπώντας τρελή χαρά-ά, και τη ζωή μας την έχεις μεταβάλλει, σε πανηγύρι όλο ό-μύρ-φιάσασα.... Χριστός Ανέστη!

• «Ο πραγματικός μοντέρ της ταινίας είναι η πριγκίπισσα της Ταϊλάνδης και θα έπρεπε να χρωστάμε όλοι ευγνωμοσύνη στη βασιλική οικογένεια της χώρας που ήταν η πρώτη που προώθησε την εθνική της κινηματογραφία». Τάδε έφη Χριστόφορος (Doyle) όταν κλήθη

κε να προλογίσει την ταινία *Last Life in the Universe*. Ηδη βέβαια είχε καταναλώσει αρκετά ποτηράκια και είχε σχηματίσει

αρκετά οχταράκια μέχρι να αναφωνήσει God save the queen. Αφήστε που παραδέχτηκε πως η έμπνευσή του πηγάζει από το να πηγαίνει στα μπαρ και να πίνει πολύ.

• Πάντως οι συνεντεύξεις των σκηνοθετών γίνονται ολοένα και πιο δημοφιλείς. Σε αυτήν του Μάνις, σκηνοθέτη του *Έθνους χωρίς Γυναίκες* οι θεατές μόνο που δεν μαλλιαστροβήχτηκαν για να αρπάξουν το μικρόφωνο και να υποβάλλουν την ερώτησή τους. Στην προβολή των *Θεατρικών* του Πορτοκαλάκη, ο δύσμοιρος σκηνοθέτης υπεβλήθη από τον συγγραφέα Χρήστο Χωμενίδη σε μια ανάκριση μάλλον λιγότερο ψυχοθόρα από αυτή του Ρασκόλνικοφ στο *Έγκλημα και Τιμωρία*. Ο Χωμενίδης, που ανέφερε πως δεν του άρεσε η ταινία αλλά, να μαρφέ, ήρθε γιατί του φάνηκε ενδιαφέρον το όλο εγχείρημα, αφού εξαπέλυσε το χείμαρρο των ερωτήσεων του, αποχώρησε από την αίθουσα λέγοντας: «Μάλλον είμαι περιττός εδώ» υπό τα γιουχασιάματα του πλήθους που επικρότησε τελικά τη συνετή του απόφαση.

• Αν και το *Έθνος χωρίς Γυναίκες* κέρδισε τις καρδιές και το βραβείο του κοινού, δεν διακρίθηκε στα βραβεία που έδωσε η Διεθνής Κριτική Επιτροπή. Μεγάλος νικητής της βραδιάς ήταν το *Last Train* του Ρώσου Γκέριμαν (Jr) που κέρδισε το Χρυσό Αλεξάνδρo αλλά και το βραβείο της επιτροπής FIPRESCI. Αν και τα βραβεία ήταν το τελευταίο πράγμα που πρόσεξαν τα πλήθη που προσήλθαν στο Ολύμπιον το βράδυ του Σαββάτου. Πιο πολύ τράβηξαν τα βλέμματα η πασαρέλα-τεκνοπανύγυρη διάσημων και άσημων, η νέα κομπι της Θέμιδος (Μπαζάκα), τα χαριτωμένα ελληνικά του Γουώλτερ Λασαλι, αλλά και η ακτιβιστική προσπάθεια μιας επιτροπής πολιτών από το Χορτιάτι που διεκδικούν απομάκρυνση των κεραίων από την περιοχή τους και βρήκαν την ευκαιρία να υψώσουν ένα τεράστιο πανό μετά το τέλος της απονομής.

• «Σπάστε τα τηλεκοντρόλ και πλημμυρίστε τις αίθουσες» βροντοφώναξε ο εκπρόσωπος. Μακάρι να μπορούσαμε να πούμε πως το νόημα αυτής της προσπάθειας νοηματοδοτήθηκε ορθά στο πνεύμα του γενικότερου σουρεαλισμού της ατμόσφαιρας το βράδυ του Σαββάτου.

Χωροδία Τζούρι:
Τρίγωνα, κάλαντα, μες τη γειτονιά, ήρθαν οι Αλεξάνδροι κι η Πρωτοχρονιά... Από τώρα; 2046;

• Την ίδια ώρα που η πόλη απολάμβανε τους λαγνούς ανατολίτικους ρυθμούς των ασμάτων της λαϊκής αοιδού Γλυκερίας, στη γιορτή των (Κ)Αγκέλων, έξω από το Ολύμπιον διαδραματίζονταν σκηνικά εφέμματα με αυτά της θύρας 4. Το μεγάλο πανηγύρι - λαϊκό προσκύνημα περιλάμβανε σπρώξιμο

μέχρι τελικής πτώσεως για να μπουν στην τελετή λήξης, χτυπήματα κάτω απ' τη ζώνη, μανιασμένες γιαγιάδες να προσποθούν να μπουκάρουν στο γήπεδο, οι πορτιέριδες να αποκρούουν τις επιθέσεις με βλοσυρό στυλ και κινήσεις αντιπερισπασμού. Γιατί μιλάμε για το μεγαλείο του ελληνικού πολιτισμού, όχι αστεία. Και βεβαίως αν είναι έτσι ο πολιτισμός, εγώ επιμένω πως προτιμώ τη βαρβαρότητα. Τουλάχιστον με τους βαρβάρους πηγαίνουν προετοιμασμένοι για μάχη, κι όχι σαν πρόβατα στη σφαγή - σύμφωνα με το προφητικό έργο του Μάικλ Σνόου.

• Αλήθεια, γιατί τέτοια κοσμοσυρροή στα βραβεία του Διεθνούς; Η γκλαμουριά είναι σήμερα, στα Ελληνικά.

• *Sunday morning and I'm falling/ there's a strange feeling I don't want to know*, συνεχίζουν οι Velvet. Κι εγώ το συμπεριζομαι αυτό το περίεργο συναίσθημα. Όχι γιατί αύριο φεύγω κι όλα τελειώσανε. Αλλά γιατί έπεσαν πολλά πυροτεχνήματα φέτος αλλά τα πυροτεχνήματα (όχι αυτά του Κιτάνo) αφήνουν μόνο για λίγο τη λάμψη τους στον ουρανό και μετά γεμίζουν όλο τον τόπο στάχτη. Και αλίμονο, ελπίζω αυτό να μην το εκλάβετε εσείς, οι φανατικοί αναγνώστες ως αλληγορία για το φεστιβάλ. Και του χρόνου (σπίτια τους) και εις άλλα με υγεία!

Γκέλυ Μαδεμλί
Gkely_mademi@yahoo.gr

OLYMPION RENAULT	cine PAVLOS ZANNAS	cine JOHN CASSAVETES	cine STAVROS TORNES	cine FRIDA LIAPPA	cine TONIA MARKETAKI
13:00 - Wong Kar-Wai Retro STAYING ALONE DONG XIE XI DU - 100' Hong Kong/1994 O.V. Cantonese/English subtitles	14:30 - NH International Selection KANOS OPPOSITE 2TH ZAFKAI MUOCHI SHANGHAI - 86' Andrew CHENG China/2003 O.V. Chinese/English subtitles	13:00 - NH Spotlight: Shinya Tsukamoto SDMA - 20YR TETSUO II - 87' Shinya TSUKAMOTO Japan/1992 O.V. Japanese/English subtitles	11:00 - Wong Kar-Wai Retro XAMENKI AT FACH / DUO LUO TIAN SHI - 96' Hong Kong/1995 O.V. Cantonese/English subtitles	11:00 - Stars of the steppe PAPAESEVOI / CHASTIE - 23' Sergei DVORSEVOY Russia, Kazakhstan/1995 O.V. Kazakh/English subtitles	15:30 - Greek Films 2003 ΠΑΤΡΙΔΑ ΕΙΝΑΙ Η ΠΑΙΔΙΚΗ ΗΛΙΚΙΑ (ET IN ARCADIA EGO) PATRIDA INE I PEDIKI ILIKIA (ET IN ARCADIA EGO) - 75' Alexandros PAPAIOU Greece/2003 • O.V. Greek/English subtitles
15:00 - International Competition EGNOS XOPIS GYNAIKES MATRUBHOOMI - 99' Manish JHA France, India/2003 O.V. Hindi/English subtitles	17:00 - NH International Selection Η ΠΙΟ ΛΥΠΤΗΡΗ ΜΟΥΣΙΚΗ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ THE SADDEST MUSIC IN THE WORLD - 99' Guy MADDON Canada/2003 O.V. English	15:30 - NH International Selection EXTRAMO - 87' Santiago LOZA Argentina/2002 O.V. Spanish/French subtitles	12:00 - Balkan Survey TRAMATA IZON ANEMO LETTERE AL VENTO - 90' Edmond RUJINA Albania, Italy/2002 O.V. Albanian/Italian subtitles	ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ / TRASSA - 52' Sergei DVORSEVOY France, Kazakhstan/1999 O.V. Kazakh/English subtitles	Ο ΔΡΟΜΟΣ ΠΡΟΣ ΤΗ ΔΥΣΗ O DROMOS PROS TI DYSI - 80' Kyriakos KATZOURAKIS Greece/2003 • O.V. Greek/English subtitles
17:00 - International Competition ΕΙΝΑΙ ΔΙΚΑ ΜΑΖ ELLE EST DES NOTRES - 100' Siegrid ALNDY France/2002 O.V. French/English subtitles	19:30 - NH International Selection YELLOWKNIFE - 118' Rodrigue JEAN Canada/2002 O.V. French/English subtitles	18:00 - NH Spotlight: Shinya Tsukamoto TO ΦΙΛΙ ΤΟΥ ΙΟΥΝΟΥ ROKUGATU NO HEBI - 77' Japan/2002 O.V. Japanese/English subtitles	15:00 - Balkan Survey ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΑ / REZERVNI DELJ - 87' Damjan KODOLE Slovenia/2003 O.V. Slovenian/English subtitles	13:00 - Stars of the steppe IOYVIZ / SHILDE - 26' Dareshan OMIRBAEV USSR/1988 • O.V. Kazakh/English subtitles	18:45 - Drama Short Films Festival ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ TA MYSTIKA TIS POLIS - 11' Eleni DIMITRAKOPOULOU Greece/2002 • No Dialogue/No Subtitles
19:00 - Wong Kar-Wai Retro ΕΥΧΥΣΜΕΝΟΙ ΜΑΖ CHUN GUANG ZHA XIE - 97' Hong Kong/1997 O.V. Cantonese/English subtitles	22:00 - NH International Selection ΠΑΝΙΟΙ ΤΟΝΕΡΟΙ ΚΑΙΡΟΙ POLISSONS ET GALIPETTES - 69' Michel REIHAC France/2002 O.V. French subtitles/English subtitles	20:30 - NH International Selection Η ΚΟΥΚΟΥΒΑΓΙΑ FUKURO - 119' Kaneto SHINDO Japan/2003 O.V. Japanese/English subtitles	17:00 - Otar Iosseliani Retro ΚΑΙ ΕΤΕΝΕΤΟ ΟΔΣ / ET LA LUMIERE FUT - 100' France, Germany, Italy/1989 O.V. French/English subtitles	13:00 - Stars of the steppe H ZHIV BEZD GAPPZO MESTO NA SERDU TREUGOLKE - 82' Ennek SHINARBAEV Kazakhstan/1993 • O.V. Russian/French subtitles	ΑΠΟΘΥΜΙΑ / ΑΠΟΘΥΜΙΑ - 7' Manos GIAMALAKIS Greece/2003 • O.V. Greek, Polish/English subtitles
21:00 - Otar Iosseliani Retro ΤΟ ΚΥΝΗΓΙ ΤΗΣ ΠΕΤΑΛΟΥΔΑΣ LA CHASSE AUX PAPILLONS - 115' France, Germany, Italy/1992 O.V. French/English subtitles	23:00 - Out of Competition ΜΗΝΕΣ ΕΚΑΘΜΕΤΟΝ SAN-LIN-EU CHU-EOK - 127' BONG Joon-Ho Korea/2003 O.V. Korean/English subtitles	23:00 - NH International Selection BAGIA ANISA NAFAS - E AMEEGH - 86' Parviz SHAHBAZI Iran/2003 O.V. Farsi/English subtitles	19:15 - Balkan Survey DPAIA NEKPA KOPITIA FINE MIVTE DUEVOJKE - 77' Dalibor MATANIC Croatia/2002 O.V. Croatian/English subtitles	18:00 - Stars of the steppe Η ΒΙΟΡΡΑΙΑ ΕΝΟΣ ΝΕΑΡΟΥ ΑΚΟΠΤΕΟΝΙΣΤΑ KOZYMIN KARZY - 90' Satibady NARYBAEV Kazakhstan/1994 • O.V. Russian/English subtitles	ΠΕΝΤ ΣΚΑΙ / RED SKY - 16' Panayiotis FAFOUTIS Greece/2003 • O.V. Greek/English subtitles
			21:00 - Balkan Survey ΑΛΣΤΗ / CAMUR - 98' Derviz ZAIM Italy, Cyprus, Turkey/2003 O.V. Turkish/English subtitles	20:00 - 2003: The Landmarks Η ΕΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΜΑΡΙΑ ΚΑΙ ΤΟΥ ΖΙΝΕΝ L'HISTOIRE DE MARIE ET JULIEN - 150' Jacques RIVETTE France/2003 • O.V. French/English subtitles	SKIPPER STRAAD / SKIPPER STRAAD - 35' Ioni VAHLIOTI Greece/2002 O.V. Greek, Dutch, German/English subtitles
			23:00 - Stars of the steppe Η ΠΙΤΣΑ ΤΟΥ ΟΤΑΡ / GIBEL' OTRARA - 165' Arak AMIRKULOV Kazakhstan/1991 O.V. Kazakh, Chinese, Mongolian/English subtitles	20:30 - Nikos Panayiotopoulos Retro Η ΤΕΜΠΛΗΝΑΣ ΤΗΣ ΕΥΦΟΡΗΣ ΚΟΙΛΙΑΣ I TEMPELIDES TIS EFORIS KILIAS - 119' Greece/1978 • O.V. Greek/English subtitles	22:30 - Nikos Panayiotopoulos Retro ΚΟΥΡΑΣΤΙΚΑ ΝΑ ΣΚΟΤΩΝ ΤΟΥΣ ΑΓΑΠΗΤΙΚΟΥΣ ΣΟΥ KOURASTIKA NA SKOTON TOUS AGAPHTIKOUS SOU - 105' Greece/2002 • O.V. Greek/French subtitles

ΑΠΟΝΟΜΗ ΠΑΡΑΛΛΗΛΩΝ ΒΡΑΒΕΙΩΝ

ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ 30/11 ΣΤΙΣ 12:00
ΣΤΗΝ ΑΠΟΘΗΚΗ Γ'
Η ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΕΝΩΣΗ ΚΡΙΤΙΚΩΝ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ
ΒΡΑΒΕΥΕΙ ΤΗΝ ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ

& ΑΜΕΣΩΣ ΜΕΤΑ:

ΒΡΑΒΕΙΑ ΚΟΙΝΟΥ DEWAR'S
ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ ΚΟΙΝΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ
ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΑΙ ΤΗΝ
ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΞΕΝΗ ΤΑΙΝΙΑ ΤΟΥ
ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΘΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙ
Ο ΜΙΧΑΗΛΣ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ ΚΑΙ
ΘΑ ΑΠΟΝΕΙΜΕΙ Ο ΗΘΟΠΙΟΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΒΟΥΡΟΣ

ΜΕΤΑ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΚΔΗΛΩΣΗΣ
ΜΕΙΝΕΤΕ ΜΑΖΙ ΜΑΖ ΓΙΑ ΕΝΑ ΚΡΑΣΙ !!!

Η Κριτική Επιτροπή της Διεθνούς Ομοσπονδίας των Κριτικών Κινηματογράφου (FIPRESCI) αποτελείται από τους:

- Πίτερ Κίοφ (ΗΠΑ), Πρόεδρος
- Μαριόλα Βίκτορ (Πολωνία)
- Γκέραν Μπιέλκενταλ (Σουηδία)
- Σαφάα Χαγκάγκ (Αίγυπτος)
- Μαρίνα Κόστοβα (ΠΓΔΜ)
- Άιναρ Γκούντβολγκ Στάλεσεν (Νορβηγία)
- Ορέστης Ανδρεαδάκης (Ελλάδα)

Απονέμει τα εξής βραβεία:

• Για το Επίσημο Διαγωνιστικό Τμήμα

Για την απεικόνιση του βίαιου παραλογισμού του πολέμου και της παύσης και διατήρησης του ανθρωπίνου πνεύματος στη διάρκεια του. Με ασυμβίβαστη ειλικρίνεια μέσα από εξαιρετική σκηνοθεσία, διακριτική οπτική και σύνθεση στο κάδρο και μακριά, στοχαστικά πλάνα, το βραβείο FIPRESCI για ταινία από το Επίσημο Διαγωνιστικό Τμήμα απονέμεται στο

POSLEDNIY POEZD (Το τελευταίο τρένο) του Αλεξέι Γκερμάν Jr., Ρωσία

• Για τον Ελληνικό Κινηματογράφο 2003

Για την αποκάλυψη, με τη χρήση αυθεντικού διαλόγου και στοιχεία σκληρού μελοδράματος, της διαφθοράς μιας κοινωνίας και της διάλυσης της οικογένειας. Έχοντας με τον τρόπο αυτό ανανεώσει την Ελληνική Τραγωδία μέσα σε ένα σύγχρονο, εξαθλιωμένο περιβάλλον, το βραβείο για μια ταινία από το τμήμα Ελληνικού Κινηματογράφου 2003 απονέμεται στο

ΟΞΥΤΟΝΟ των Μιχάλη Ρέππα και Θανάση Παπαθανασίου, Ελλάδα

• Για τα Παράλληλα Τμήματα

Για την λεπτή της ισορροπία ανάμεσα σε θεματολογία και κινηματογράφηση, τον εξαιρετικό χειρισμό στη σκηνοθεσία των ηθοποιών και την ικανότητα να διηγηθεί μια ιστορία χωρίς τη χρήση ειδικών εφέ και με ελάχιστα πρακτικά μέσα, ΕΙΔΙΚΗ ΜΝΕΙΑ για ταινία από τους Νέους Ορίζοντες απονέμεται στο

VOZVRASCHENIE (Η επιστροφή) του Αντρέι Ζβιαγκίντσεφ, Ρωσία

ΤΕΛΕΤΗ ΑΠΟΝΟΜΗΣ ΚΡΑΤΙΚΩΝ ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ 2003

Σήμερα το βράδυ στις 21:00, στο Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης, θα πραγματοποιηθεί η Τελετή Απονομής των Κρατικών Κινηματογραφικών Βραβείων Ποιότητας 2003 του Υπουργείου Πολιτισμού. Όλος ο κόσμος του ελληνικού κινηματογράφου θα είναι εκεί, στη μεγάλη ετήσια γιορτή του σινεμά, όπου συγκεντρώνεται όλη η κινηματογραφική παραγωγή της χρονιάς.

Φέτος διαγωνίζονται 28 ταινίες μεγάλου μήκους και 54 μικρού μήκους, για τα 17 βραβεία. Τα βραβεία είναι: 3 βραβεία μικρού μήκους, 2 βραβεία ντοκιμαντέρ, Μουσικής, Ενδυματολογίας, Σκηνογραφίας, Φωτογραφίας, Μοντάζ, Ηχοηψίας, Μακιγιάζ, Β' ανδρικού ρόλου, Α' ανδρικού ρόλου, Β' γυναικείου ρόλου, Α' γυναικείου ρόλου, Σεναρίου, Πρωτοεμφανιζόμενου Σκηνοθέτη, Σκηνοθεσίας και τα 3 μεγάλα βραβεία καλύτερης ταινίας.

Η φετινή Τελετή είναι αφιερωμένη στην κινηματογραφική μουσική του **Μίκη Θεοδωράκη**, που αποτελεί εξάλλου μια από τις πιο εμπνευσμένες ενότητες της δημιουργίας του. Τα τραγούδια του Μίκη Θεοδωράκη θα ερμηνεύσει ο Γιώργος Νταλάρας με την Συμφωνική Ορχήστρα του Δήμου Θεσσαλονίκης, υπό τη διεύθυνση του Λουκά Καρυτινού και με τη χορωδία ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ, υπό την καλλιτεχνική διεύθυνση της Μαίρης Κωνσταντινίδου. Παρουσίαστές της βραδιάς θα είναι οι δημοσιογράφοι Στέλιος Κούλογλου και Μπήλιω Τσουκαλά.

Τα βραβεία θα απονεύμουν οι: Γιώργος Νταλάρας, Νίκος Κούνδουρος, Ταμίλα Κουλιέβα, Γιώργος Βογιατζής, Ντένι Βαχλιώτη, Walter Lassaly, Μάριος Φραγκούλης, Διαγόρας Χρονόπουλος, Βασίλης Βασιλικός, ο πρόεδρος της ΕΡΤ Άγγελος Στάγκος και ο υπουργός Πολιτισμού Ευάγγελος Βενιζέλος.

Στην Τελετή θα ακουστούν τα τραγούδια από τις ταινίες:

- Ζ, Κώστας Γαβράς 1969: «Το γελαστό παιδί» και «ο Αντώνης» (ορχήστρα 3.20')
- Les amants de Teruel, Raymond Rouleau 1962: «Όμορφη Πόλη» (ορχήστρα και Γιώργος Νταλάρας 5')
- Serpico, Sidney Lumet 1973: «Δρόμοι παλιοί» (ορχήστρα και χορωδία και Γιώργος Νταλάρας 5')
- Το νησί της Αφροδίτης, Χαρίλαος Παπαδόπουλος 1966: «Χρυσοπράσινο φύλλο» (ορχήστρα και χορωδία και Γιώργος Νταλάρας 41')
- Κατάσταση Πολιορκίας, Κώστας Γαβράς 1972: «Libertadores» και «America Insurrecta» (ορχήστρα και χορωδία και Γιώργος Νταλάρας 12')
- Συνοικία το όνειρο, Αλέκος Αλεξανδράκης 1960: «Βρέχει στη φτωχογειτονιά» (ορχήστρα και χορωδία και Νταλάρας 51')

Dewar's

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ
ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΚΟΙΝΟΥ

ΤΙΤΛΟΣ ΤΑΙΝΙΑΣ	Α' ΠΡΟΒ	Β' ΠΡΟΒ	ΤΕΛΙΚΗ
1. Το τελευταίο τρένο	3,463	3,603	3,533
2. Ανυπόμονα κορμιά	3,768	3,579	3,673
3. Τα ανθρωπάκια	3,693	3,279	3,486
4. Το δώρο	3,354	3,400	3,377
5. Σχεδόν νεκρή	3,468	3,230	3,349
6. Μικρές νιφάδες	3,780	4,123	3,951
7. Η Άννα και οι άλλοι	3,365	3,296	3,330
8. Πριν αλλάξουν τα πράγματα	2,511	2,754	2,633
9. Κοριτσάκι	3,645	3,548	3,596
10. The brown bunny	2,979	2,759	2,869
11. Είναι δικιά μας	3,118		
12. Έθνος χωρίς γυναίκες	4,452	4,508	4,480
1. Οξυγόνο	3,130	3,304	3,217
2. Η Λίζα και όλοι οι άλλοι	3,509	3,826	3,668
3. Ο χάρος βγήκε παγανιά	3,558	3,324	3,441
4. Οι γενναίοι της Σαμοθράκης	4,351	4,379	4,365
5. Μάτια από νύχτα	4,056	4,392	4,224
6. Σπιρτόκουτο	3,588	3,938	3,763
7. Καλαμπουρ	4,152	4,496	4,324
8. Πολιτική κουζίνα	4,555	4,714	4,634
9. Όλο το βάρος του κόσμου	3,427	4,074	3,427
10. Η τρίτη νύχτα	3,365	3,372	3,369
11. Μην περνάς, ανάβει κόκκινο	3,351	2,854	3,103
12. Ένα τραγούδι δεν φτάνει	4,371	4,284	4,328
13. Κόκκινη Πέμπτη	3,569	3,760	3,665
14. Όταν χορεύουμε μαζί...	3,592	4,273	3,932
15. Βαρέα ανθυγιεινά	4,042	4,325	4,184
16. Στο χάνι	4,169	4,366	4,267
17. Γαμήλια νάρκη	4,410	4,380	4,395
18. Μια υπέροχη μέρα	3,591	3,519	3,555
19. Κλαις;	4,083	3,689	3,886
20. Να μ'αγαπάς	4,223	4,403	4,313
21. Τρία πουλάκια κάθονται	4,107	4,087	4,097
22. Οι θεατρίνες	3,535	3,937	3,736
23. Μεταμφιεσμένη γυναίκα	3,139	3,259	3,199

Το ΒΡΑΒΕΙΟ ΚΟΙΝΟΥ DEWAR'S απονέμεται σε μια ελληνική ταινία μυθοπλασίας, ελληνικής παραγωγής, που προβάλεται στο 44ο Φεστιβάλ στο πλαίσιο του προγράμματος «Ελληνικός Κινηματογράφος 2003». Το ίδιο βραβείο θα απονεμηθεί και σε μια ξένη ταινία που προβάλεται στο πλαίσιο του Διεθνούς Διαγωνιστικού. Οι συμμετοχές των ταινιών, ελληνικές και ξένες, είναι αυτές που, κατά σειρά προβολής, αναφέρονται παραπάνω.

ASK FOR MORE... MOVIES

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

Είπαν για το Φεστιβάλ...

LUDMIL TODOROV

Βουλγαρία

Είμαι ενθουσιασμένος με το πόσο μεγάλο έγινε το Φεστιβάλ και η οργάνωσή του είναι πολύ καλή. Βλέπω πολλούς ανθρώπους να κλείνουν εισιτήρια για τις προβολές. Είναι ένα ζωντανό Φεστιβάλ. Σας εύχομαι καλή τύχη.

ERMEK SHINARBAEV

Καζακστάν

Είναι υπέροχο. Δεν είχα επισκεφτεί ποτέ τη Θεσσαλονίκη και όλοι μου έλεγαν «είναι πολύ καλό, πρέπει να πας». Μόλις λοιπόν με κάλεσαν χάρηκα πολύ. Είναι πολύ ενδιαφέρον με πολύ ωραία ατμόσφαιρα.

CRISTIAN NEMESCU

Ρουμανία

Είναι ένα μεγάλο Φεστιβάλ, είναι πολύ ωραία η τοποθεσία και είναι σημαντικό ότι μπορείς να συναντήσεις ανθρώπους από άλλα Φεστιβάλ και να προωθήσεις την ταινία σου. Επίσης, το Balkan Fund είναι πολύ ενδιαφέρον για τους σκηνοθέτες που δεν έχουν την ευκαιρία να κάνουν τις ταινίες τους στη δική τους χώρα.

SATYBALDY NARIMBETOV

Καζακστάν

Είναι πολύ ζωντανό στο θέμα της επικοινωνίας των ανθρώπων μεταξύ τους. Η επικοινωνία των σκηνοθετών και με το κοινό αλλά και μεταξύ τους είναι γενικά δύσκολη. Στα υπόλοιπα Φεστιβάλ η κατάσταση είναι πολύ τυπική. Φεστιβάλ σαν της Θεσσαλονίκης είναι σαν μια οθόνη για την ανθρωπότητα στην οποία φαίνονται τα πάντα.

DERVIS ZAIM

Τουρκία

Είναι η τρίτη φορά που έρχομαι. Μ' αρέσει πολύ η σινεφίλ ατμόσφαιρα που έχει. Έχω πάει σε πολλά Φεστιβάλ και διαπίστωσα ότι το πρόβλημα με τα μεγάλα Φεστιβάλ είναι ότι δεν είναι ανθρώπινα. Εδώ βρίσκεις και καλές ταινίες και ανθρώπινη ατμόσφαιρα. Γι' αυτό και θέλω να ξανάρθω.

OLYMPION RENAULT

ΔΕΥΤΕΡΑ 1 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

18:00

ΠΑΣΤΟΡΑΛΕ / PASTORALI

του Otar Iosseliani

Ένα κουαρτέτο εγχόρδων κλασικής μουσικής φεύγει από την πόλη και πηγαίνει σ' ένα χωριό να κάνει πρόβες. Ο κόσμος της πόλης κι ο κόσμος της επαρχίας εμπλέκονται αμέσως σε μια σχέση, με φόντο τη ζωή στο κοινό. Η συνάντηση, το ξελόγισμα κι ο χωρισμός είναι οι τρεις στιγμές που ξεχωρίζουν σ' αυτή την ιστορία, εναρμονισμένες στο χαρακτήρα του νεότερου της παρέας.

20:30

ΤΟ ΔΑΣΟΣ ΤΟΥ CHUNG KING CHONG QING SEN LIN

του Wong Kar-wai

Μια μυστηριώδης γυναίκα με ξανθιά περούκα έχει ύποπτες δοσοληψίες με μια ομάδα ινδών μεταναστών τους οποίους χρησιμοποιεί ως βαποράκια. Ο αστυνομικός Νο 223 έχει χωρίσει με την κοπέλα του, Μεί, εδώ και ένα μήνα και είναι απαρνηγός. Μέσα στο συνωστισμό του δρόμου, ο 223 διασταυρώνεται φευγαλέα με την κοπέλα με την περούκα και διαπιστώνεται ότι 57 ώρες αργότερα θα την ερωτευτεί. Μια νύχτα, ο 223 συναντά σ' ένα μπαρ τη μυστηριώδη γυναίκα και αποφασίζουν να περάσουν τη νύχτα μαζί.

23:00

ΑΝΥΠΟΜΟΝΑ ΚΟΡΜΙΑ LES CORPS IMPATIENTS

του Xavier Giannoli

Η Σαρλότ και ο Πολ είναι είκοσι χρονών. Αγαπιούνται με πάθος. Τους περιμένει, όμως, μια δυσάρεστη έκπληξη: η Σαρλότ πάσχει από σοβαρή ασθένεια. Και τότε εμφανίζεται μια άλλη κοπέλα στη ζωή τους. Πρόκειται για την εξαδέλφη της Σαρλότ, Νινόν. Ίσως σαν διαφυγή, ο Πολ ανακαλύπτει ότι ελκύεται από τη Νινόν. Η Σαρλότ το καταλαβαίνει.

ΤΡΙΤΗ 2 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

18:00

ΕΚΕ ΓΕΙΑ, ΓΛΥΚΙΑ ΣΤΕΡΙΑ! ADIEU, PLANCHER DES VACHES!

του Otar Iosseliani

Ο Νικόλα, γύρω στα είκοσι και πρωτότοκος γιος μιας εύπορης οικογένειας όπου αρχηγός είναι η δυναμική επιχειρηματίας μητέρα, περνάει τις μέρες του στη γειτονική μεγάλη πόλη. Σε αντίθεση με την καταγωγή του, εκείνος δουλεύει λαντζέρης σ' ένα μπιστρό. Παρά τη νεαρή του ηλικία, είναι ήδη μέγας πότης, στα βήματα του πατέρα του, του οποίου ο αποκλειστικός ρόλος στην οικογένεια είναι του γεννήτορα (και πρόκειται πράγματι για πολυμελή οικογένεια). Οι φίλοι του είναι αλήτες, άστεγοι ή απλοί άνθρωποι που ζουν κοντά στα στέκια του.

20:30

ΣΤΑΧΤΕΣ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ DONG XIE XI DU

του Wong Kar-wai

Κίνα, 12ος αιώνας. Ο Κίου-γιουνγκ Φενγκ ζει σε μια καλύβα στην έρημο. Δεν μπορεί να ξεχάσει μια όμορφη γυναίκα που τώρα πια έχει γίνει νύφη του, μια που παντρεύτηκε τον αδελφό του. Ούτε κι εκείνη, όμως, έπαψε ποτέ ν' αγαπά τον άντρα που την εγκατέλειψε για να πάει στον πόλεμο. Ο Φενγκ δέχεται την επίσκεψη του Χουάνγκ Γιαόσι, ο οποίος ζει κρυφά ερωτευμένος με τη γυναίκα που αγαπά ο φίλος του, αποτελώντας με τη σειρά του την κορυφή του ερωτικού τριγώνου που σχηματίζουν ένας τυφλός πολεμιστής και η γυναίκα του, γνωστή ως Άνθος Ροδακίνου...

23:00

ΑΜΙΑΛΗΤΟ ΝΕΡΟ / KHAMOSH PANI

της Sabiha Sumar

Στα σαράντα της, η ζωή της Αϊσα στρέφεται γύρω από το γιο της, Σαλίμ, έναν γλυκό, ονειροπόλο 18χρονο, που είναι ερωτευμένος με τη Ζουμπέιντα. Η Αϊσα ζει στο χωριό Τσάκρι, του πακιστανικού Πουντζάμπ. Ο άντρας της έχει πεθάνει, κι η Αϊσα τα ζει από τη σύνταξή του και διδάσκοντας το Κοράνι σε μικρά κορίτσια. Η ιστορία ξεκινά το 1979, σ' ένα Πακιστάν κάτω από τον στρατιωτικό νόμο του προέδρου στρατηγού Ζία-αλ-Χακ. Η χώρα έχει αρχίσει να εξισλαμίζεται. Ο Σαλίμ μπλέκει με κάτι φονταμενταλιστές του Ισλάμ και αφήνει τη Ζουμπέιντα.

ΤΕΤΑΡΤΗ 3 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

18:00

ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΡΩΙ / LUNDI MATIN

του Otar Iosseliani

Κάθε Δευτέρα πρωί, ο Βενσάν αρχίζει την ίδια μονότονη ρουτίνα: ταξιδεύει μιάμιση ώρα, χωρίς να μπορεί να καπνίσει, για να φτάσει στη βαρετή του δουλειά σ' ένα εργοστάσιο. Ο Βενσάν έχει μπουχτίσει. Δεν αντέχει πια ούτε τη γυναίκα του, ούτε τα παιδιά του, ούτε τους συγχωριανούς του, συμπεριλαμβανομένου του γέρου Αλμπέρ που κάνει κάθε μέρα το ίδιο δρομολόγιο, του ταχυδρόμου που διαβάζει την αλληλογραφία όλου του χωριού, και του παπά που δεν ξεκολλάει τα μάτια του απ' τις γυναίκες.

20:30

ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟΙ ΜΑΖΙ CHUN GUANG ZHA XIE

του Wong Kar-wai

Ο Χο Πο-ουίγκ και ο Λάι Γιου-φάι είναι εραστές. Βρίσκονται στην Αργεντινή και ταξιδεύουν μ' ένα σαράβαλο για τους καταρράκτες Ιγουασού. Κατά τη διάρκεια του ταξιδιού, ο Χο εγκαταλείπει τον Λάι. Ο Λάι βρίσκει εργασία ως πορτιέρης στο Bar Sur του Μπουένος Άιρες και ζει σ' ένα νοικιασμένο δωμάτιο. Ένα βράδυ συναντά στο μπαρ τον Χο με τον νέο του εραστή, έναν πλούσιο Αμερικανό. Ο Χο προσπαθεί να επανασυνδεθεί με τον Λάι, όμως αυτός αρνείται. Ένα βράδυ, ο Χο εμφανίζεται στο δωμάτιο του Λάι τραυματισμένος...

23:00

ΜΝΗΜΕΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΩΝ SA-LIN-EUI-CHU-EOK

του Bong Joon-ho

Επαρχία Τζιούγκκι, Νότια Κορέα, 1986. Ένα κορίτσι βρίσκεται βιασμένο και δολοφονημένο. Δύο μήνες αργότερα, ξεκινά μια σειρά από βιασμούς και φόνους κάτω από παρόμοιες συνθήκες. Και σε μια χώρα που κάτι τέτοιο δεν έχει ξανα συμβεί, οι ψιθύροι για έναν κατά συρροή δολοφόνο όλο και δυναμώνουν. Μια ειδική ομάδα συστήνεται στην περιοχή, με επικεφαλής τον τοπικό υπαστυνόμο Παρκ Ντουμαν, και τον Σέο Τάε-γιουν, υπαστυνόμο από τη Σεούλ που έχει ζητήσει να ασχοληθεί με την υπόθεση.

ΠΕΜΠΤΗ 4 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

18:00

ΤΑ ΑΝΘΡΩΠΑΚΙΑ / MALENKIE LJUDI

του Nariman Turebayev

Ο Μπεκ κι ο Μαξ είναι δυο φίλοι που συγκατοικούν σ' ένα μικροσκοπικό διαμέρισμα στο Αλμάτι, την πρωτεύουσα του Καζακστάν. Βγάζουν το ψωμί τους στο δρόμο, εκμεταλλευόμενοι τους αφελείς και πουλώντας τους πολλών ειδών πράγματα, όλα κλεμμένα. Το όνειρο του Μπεκ είναι να γνωρίσει τον αληθινό, τον μοναδικό, τον μεγάλο έρωτα. Πιο πεζός, ο Μαξ θέλει πάνω απ' όλα να φύγει από το Αλμάτι και να πάει στη Γερμανία, όπου είναι εγκατεστημένη η γιαγιά του.

20:30

ΕΡΩΤΙΚΗ ΕΠΙΘΥΜΙΑ HUA YANG NIAN HUA

του Wong Kar-wai

Ο Τσόου, αρχισυντάκτης μιας εφημερίδας, μετακομίζει με τη γυναίκα του σε μια καινούργια πολυκατοικία. Σύντομα γνωρίζεται με τη Λι-ζεν, μια πολύ όμορφη γυναίκα που και αυτή έχει μόλις μετακομίσει στο ίδιο κτίριο με τον άντρα της. Ο άντρας της Λι-ζεν λείπει συχνά σε επαγγελματικά ταξίδια, αλλά και η γυναίκα του Τσόου λείπει επίσης αρκετά. Ο Τσόου και η Λι-ζεν γίνονται φίλοι, μια μέρα, όμως, αναγκάζονται να δουν την αλήθεια: οι σύζυγοί τους έχουν ερωτική σχέση.

23:00

ΜΙΚΡΕΣ ΝΙΦΑΔΕΣ DANEHAYE RIZE BARF

του Alireza Amini

Δυο φύλακες ενός ορυχείου ζουν σε μια απομονωμένη και σχεδόν έρημη πολίχνη πάνω στο βουνό. Για να αντεπεξέλθουν στη φοβερή τους μοναξιά, έχουν δημιουργήσει έναν δικό τους κόσμο, όπου διάφορα παιχνίδια και αντικείμενα έχουν ουσιαστική σημασία για τη ζωή τους. Ένα σκυλάκι, ένα ραδιόφωνο, ένα γυναικείο παπούτσι, η σιλουέτα μιας γυναίκας που συχνά βλέπουν ν' ανεβαίνει ένα απότομο μονοπάτι: όλα αυτά τρέφουν τη φαντασία των δύο ανδρών, δίνοντας νόημα στη ζωή τους.

ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ 1 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

17:00

ΠΑΝ ΕΝΑΣ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΗΣ ΚΟΤΣΥΦΑΣ
ΙΚΗΟ SHASHVI MGALOBELI

του Otar Iosseliani

Ο νεαρός Γκία είναι τυμπανιστής στην ορχήστρα της όπερας της Τιφλίδας. Όλη μέρα βρέχει από δω κι από κει, χωρίς ωστόσο να καταφέρνει να κάνει τίποτα πέρα από το να εκνευρίζει τους άλλους με την ασυνέπιά του. Η έλλειψη οργάνωσής του δεν τον εμποδίζει να κάνει μια εντυπωσιακή παρέμβαση, την τελευταία στιγμή, στην τελική γιορτή του έργου που παρουσιάζει η ορχήστρα.

19:00

Ο ΝΙΚΙ ΚΑΙ Ο ΦΛΟ / NIKI & FLO

του Lucien Pintilie

Ο Νίκι είναι απόστρατος συνταγματάρχης. Ο γιος του έχει μόλις σκοτωθεί σε δυστύχημα. Η κόρη του είναι παντρεμένη με το γιο του Φλο, του γείτονά του που μένει απέναντί. Το νεαρό ζευγάρι ετοιμάζεται να φύγει από τη Ρουμανία και να μεταναστεύσει στις ΗΠΑ. Ο Φλο, μόλις απομεινάρι της δεκαετίας του '70, ασχολείται με διάφορα πράγματα. Του αρέσει να παίρνει βίντεο και να φέρεται τυραννικά στον Νίκι.

21:00

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΑΔΕΛΦΟΣ / BRATAN

του Bakhtiar Khudoynazarov

Ο Φαρούχ και ο Αζαμάτ, δύο αδελφάκια ετών δεκαεπτά αντίστοιχα, και επτά, ζουν με τη γιαγιά τους σε μια μικρή πόλη του Τατζικιστάν. Μια μέρα, ξεκινούν να πάνε επίσκεψη στον πατέρα τους, που εργάζεται ως γιατρός σε ένα σανατόριο. Έχοντας βαρεθεί να φροντίζει τον μικρό του αδελφό και θέλοντας να ζήσει ανεξάρτητος, ο Φαρούχ σκοπεύει ν' αφήσει τον Αζαμάτ με τον πατέρα τους.

23:00

ΠΡΙΝ ΑΛΛΑΞΟΥΝ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ
ANTEMQUE O TEMPO MUDE

του Luis Fonseca

Στην αρχή, η Λάουρα είναι μόνη και δεν ξέρει τι να κάνει τη μοναξιά της. Προσπαθεί να τη διασκεδάσει με κάποιον άλλον· κάποιον ανώνυμο. Ύστερα, περιπλανιέται μόνη στους δρόμους. Η Λάουρα έχει μια αδελφή, τη Σάρα, με την οποία είναι συνδεδεμένη. Έχουν μια σχέση που λειτουργεί. Το ίδιο ισχύει για τη Λάουρα και τα δυο της παιδιά. Η Λάουρα, τα παιδιά της και η αδελφή της αποτελούν ένα είδος οικογένειας. Με τον άνδρα της, τα πράγματα είναι διαφορετικά. Τίποτε δε λειτουργεί πια μεταξύ τους· μόνο τα πράγματα που πονάνε. Γιατί επιμένουμε να δέλουμε κάποιον που δεν αγαπάμε πια;

ΤΡΙΤΗ 2 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

17:00

ΜΟΝΑ ΚΑΙ ΖΥΓΑ / KOSH BA KOSH

του Bakhtiar Khudoynazarov

Η Μίρα, μια νέα γυναίκα που ζει στη δυτική Ρωσία, έρχεται στο Ντουσνμπέ, την πρωτεύουσα του Τατζικιστάν, για να επισκεφθεί τον πατέρα της. Ο πατέρας της είναι ένας αδεράπευτος τζογαδόρος, που καταλήγει να χάσει ακόμα και την κόρη του, την οποία παίρνει ένας άλλος τζογαδόρος για εγγύηση. Στο μεταξύ, ο Νταλέρ, ένας νεαρός και ριψοκίνδυνος τζογαδόρος, ερωτεύεται κεραυνοβόλα τη Μίρα. Ο Νταλέρ είναι χειριστής σ' ένα εναέριο τρενάκι που μεταφέρει όλων των ειδών τα πράγματα...

19:00

ΚΟΡΙΤΣΑΚΙ / DEVCATKO

του Benjamin Tucek

Η δεκαεπτάχρονη Έμα δε γνώρισε ποτέ τον πατέρα της. Ζει με τη μητέρα της σε μια εργατική πολυκατοικία στην άκρη της πόλης και εργάζεται πουλώντας μεταχειρισμένα ρούχα. Για να μπορέσει να βρει τη δική της ευτυχία, είναι διατεθειμένη να αλλάξει συντρόφους και να λείει ευθαρσώς τη γνώμη της στους άλλους. Η μητέρα της Έμα αναζητεί κι εκείνη την ευτυχία κι έναν καινούργιο άντρα στα μαθήματα χορού που παρακολουθεί.

21:00

ΕΘΝΟΣ ΧΟΡΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ
MATRUBHOOMI

του Manish Jha

Η ιστορία εκτυλίσσεται στο χωριό Ματρομπόουμι της Ινδίας, όπου δεν έχουν απομείνει πια καθόλου γυναίκες, και στρέφεται γύρω από πέντε αδελφάκια και τον πατέρα τους. Τα αδελφάκια δεν μπορούν να βρουν νύφη, παρά τις διαβεβαιώσεις του οικογενειακού τους ιερέα. Σ' ένα μακρινό χωριό, ο ιερέας βρίσκει επιτέλους μια πανέμορφη κοπέλα, την Κάλκι. Χωρίς να διασάσει καθόλου, ο πατέρας της Κάλκι την πούλα, και η κοπέλα πηγαίνει στο Ματρομπόουμι, όπου παντρεύεται και τα πέντε αδελφάκια.

23:00

ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΤΟΥ ΘΕΟΥ
AS BODAS DE DEUS

του Joao Cesar Monteiro

Σ' ένα έρημο και παγωμένο πάρκο, ο Ζουάου ντε Ντέους δέχεται την επίσκεψη ενός απεσταλμένου του Θεού. Ο Απεσταλμένος του δίνει μια βαλίτσα γεμάτη χρήματα, κι ύστερα φεύγει. Ο Ζουάου κάθεται και μετράει τα χαρτονομίσματα, όταν, ξαφνικά, τα νερά μιας κοντινής λίμνης ταραζούνται. Ο Ζουάου πάει να δει τι γίνεται, και βρίσκει μια κοπέλα να πνίγεται. Βουτάει μέσα και τη βγάζει, αναίσθητη. Την πηγαίνει σε μια μονή, κι ύστερα ξαναγυρίζει στο πάρκο για να βρει τη βαλίτσα...

ΤΕΤΑΡΤΗ 3 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

17:00

Η ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ ΕΝΟΣ
ΜΙΚΡΟΥ ΑΚΟΡΝΤΕΟΝΙΣΤΑ
ΚΟΖΥΜΝΙΝ ΚΑΡΑΖΥ

του Satybaldy Narimbetov

Ο Εσκέν είναι ένα αγοράκι που ζει σ' ένα χωριό ανδρακωρύχων στο νότιο Καζακστάν. Είναι τα χρόνια μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, κι ο Εσκέν, με την έμφυτη περιέργειά του, ανακαλύπτει σιγά σιγά τον κόσμο. Τα σαββατόβραδα, όλο το χωριό μαζεύεται και χορεύει, ενώ ο Εσκέν παίζει ακορντεόν. Η ζωή κυλάει ήσυχα, παρότι το Κόμμα παρακολουθεί τα πάντα και ελατφεί κάθε θεωρούμενο ως αντιφρονούντα.

19:00

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΚΙΤΡΙΝΟ ΣΠΙΤΙ
RECORDACOES DA CASA AMARELA

του Joao Cesar Monteiro

Ένας μεσήλικας φουκαράς ζει σ' ένα δωμάτιο μιας φτηνής πανσιόν, στην παλιά πόλη της Λισαβόνας, κοντά στο λιμάνι. Βασανισμένος από αρρώστιες και άλλες κακοτυχίες, «τρέφεται» με Σούμπερτ και μια ακαθόριστη κινηματογραφοφιλία. Ωστόσο, μετά από μια αποτυχημένη απόπειρα να σπιλώσει την τιμή της θυγατέρας της σπιτονοικοκυράς του, καταλήγει στο δρόμο. Μόνος, χωρίς κανένα στήριγμα, έρχεται αντιμέτωπος με τη σκληρή πόλη...

21:00

ΕΙΝΑΙ ΔΙΚΙΑ ΜΑΣ
ELLE EST DES NOTRES

της Siegrid Alnoy

Η Κριστίν Μπλαν, μια νεαρή γυναίκα, νιώθει ότι της λείπει η ικανότητα που έχουν όλοι οι άλλοι να χειρίζονται την καθημερινή τους ζωή, τα συναισθήματά τους και τις συγκρούσεις που αντιμετωπίζουν. Η Πατρισιά προσπαθεί να είναι καλή με την Κριστίν, δεν μπορεί όμως ν' ανταποκριθεί στις προσδοκίες της. Και τότε, η Κριστίν κάνει ένα έγκλημα. Αυτό θα αποτελέσει και το έναυσμα για τη μεταμόρφωσή της, καθώς σιγά σιγά θ' αρχίσει ν' ανοίγεται άφοβα στην καθημερινότητα και ό,τι αυτή συνεπάγεται.

23:00

Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ / QIJAN

του Serik Aprymov

Η ταινία γυρίστηκε στα τέλη της δεκαετίας του '80, όταν η Σοβιετική Ένωση είχε ήδη αρχίσει να καταρρέει. Ο Ερκέν επιστρέφει στο χωριό του μετά από δύο χρόνια στο στρατό. Εκεί ανακαλύπτει ότι στις σχέσεις μεταξύ των ανθρώπων επικρατεί αδιαφορία και κυνισμός. Ξαναβρίσκεται με τους παλιούς του φίλους που δεν έχουν πια ιδανικά και που η ζωή τους αποτελείται από ψέματα. Ακόμα κι όταν βρίσκονται στον ίδιο χώρο, επικοινωνούν με το τηλέφωνο.

ΠΕΜΠΤΗ 4 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

17:00

Η ΖΩΗ ΘΕΛΕΙ ΘΑΡΡΟΣ
MESTO NA SEROJ TREUGOLKE

του Ermek Shinarbaev

Η ταινία χωρίζεται σε 22 επεισόδια και παρουσιάζει ένα καλοκαίρι από τη ζωή του ήρωα. Δυο εικοσάχρονοι φίλοι καπνίζουν κασιές σ' ένα μικρό διαμέρισμα στην Άλμα Άτα. Γελούν καθώς χάνονται πίσω από ένα παραπέτασμα λευκού καπνού. Ο ένας αρχίζει να ψιδυρίζει κάτι στίχους που έχει γράψει. Ο φίλος του ανάβει το ραδιόφωνο. Λίγο αργότερα, βρίσκουμε τον νεαρό ποιητή να κοιμάται με τη φίλη του.

19:00

ΠΡΙΝ ΑΛΛΑΞΟΥΝ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ
ANTES QUE O TEMPO MUDE

του Luis Fonseca

Στην αρχή, η Λάουρα είναι μόνη και δεν ξέρει τι να κάνει τη μοναξιά της. Προσπαθεί να τη διασκεδάσει με κάποιον άλλον· κάποιον ανώνυμο. Ύστερα, περιπλανιέται μόνη στους δρόμους. Η Λάουρα έχει μια αδελφή, τη Σάρα, με την οποία είναι συνδεδεμένη. Έχουν μια σχέση που λειτουργεί. Το ίδιο ισχύει για τη Λάουρα και τα δυο της παιδιά. Η Λάουρα, τα παιδιά της και η αδελφή της αποτελούν ένα είδος οικογένειας. Με τον άνδρα της, τα πράγματα είναι διαφορετικά. Τίποτε δε λειτουργεί πια μεταξύ τους...

21:00

ΚΑΡΔΙΟΓΡΑΦΗΜΑ / KARDIOGRAMMA

του Dareshan Omirbaev

Ο δωδεκάχρονος Γιασουλάν, γιος ενός βοσκού, υποφέρει από καρδιοπάθεια. Η μητέρα του τον φέρνει από τις μακρινές στέπες σ' ένα σανατόριο στην Άλμα Άτα για να θεραπευτεί από ειδικούς. Στη μεγαλούπολη, όπου όλοι μιλούν ρωσικά, το αγόρι από τις στέπες που μιλάει μόνο τη μητρική του γλώσσα, νιώθει σαν ξένος στην ίδια του τη χώρα. Ο Γιασουλάν κλείνεται στον εαυτό του και αποφεύγει τους άλλους. Όταν, όμως, νιώσει τα πρώτα σκιρτήματα της εφηβείας, ο Γιασουλάν θα νιώσει την ανάγκη να πλησιάσει τους άλλους.

23:00

ΧΑΜΕΝΟΙ ΑΓΓΕΛΟΙ / DUO LUO TIAN SHI

του Wong Kar-wai

Ο Γουονγκ Τσι-Μινγκ είναι επαγγελματίας δολοφόνος. Δέχεται εντολές από μια μυστηριώδη γυναίκα, την πράκτορά του, η οποία είναι κρυφά ερωτευμένη μαζί του. Αυτή, σε τακτικά διαστήματα του καθαρίζει το σπίτι και παίρνει μαζί της τα σκουπίδια του για να τα εξετάσει: μέσα από αυτά μαθαίνει όσο το δυνατόν περισσότερα για το χαρακτήρα και τις συνήθειές του. Η πράκτορας έχει συχνές ερωτικές φαντασιώσεις σκεπτόμενη τον Γουονγκ Τσι-μινγκ...

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

Είπαν για το φεστιβάλ...

SOREN VOIGT

Είναι πραγματικά ωραία, ομολογώ ότι με κατέπληξε. Πριν από δύο χρόνια ήμουν στην Αθήνα, και ο Φίλιππος Τσίτος, με τον οποίο έχουμε σπουδάσει μαζί, μου είχε μιλήσει για την πόλη σας. Από τότε ήμουν περιέργος για το πως είναι η Θεσσαλονίκη, οπότε καταλαβαίνεις πόσο με χαροποίησε η πρόσκληση που έλαβα.

ALLAN MINDEL

Είναι απολαυστικά εδώ, και περνάω υπέροχα συμμετέχοντας σε ένα τόσο όμορφο πολιτιστικό γεγονός. Εδώ συνδυάζονται όλα τα πράγματα που λατρεύω: να βλέπω ταινίες με την ομίχλη να με περικυκλώνει -που θυμίζει Αγγελόπουλο, έτσι δεν είναι;- και να αντικρίζω την θάλασσα.

SIEGFRIED

Δεν έχω σταματήσει να βγάζω φωτογραφίες από τη στιγμή που ήρθα εδώ! Πραγματικά είναι πολύ ωραία!

DAVID WISAK

Αυτό που μου έκανε ιδιαίτερη εντύπωση εδώ είναι ο αριθμός των ανθρώπων που παρακολουθούν τις ταινίες, και ειλικρινά θέλω να σας συγχαρώ γι αυτό.

THEO VAN GOGH

Είναι η πρώτη φορά που έρχομαι στην πόλη σας και μπορώ να πω ότι μου έχει προκαλέσει έκπληξη-έχετε τόσες πολλές ωραίες γυναίκες! Το φεστιβάλ είναι πραγματικά αξιολάτρευτο, σας συμβουλεύω να το κρατήσετε έτσι όπως είναι: μια εκδήλωση που να την χαίρονται όλοι οι σινεφίλ της πόλης, που απ' ότι κατάλαβα είναι πάρα πολλοί!

DITO TSINDZADJE

Είναι η δεύτερη φορά που έρχομαι εδώ και μπορώ να πω ότι είμαι ενθουσιασμένος. Θα ήθελα οπωσδήποτε να τονίσω την εκτίμηση που τρέφω στο πρόσωπο του κυρίου Επιδή.

NEOI OPIZONTEΣ

Σώμα-σφυρί / Tetsuo II

του Σίνια Τσουκαμότο (Ιαπωνία, 1989)
Η δράση επικεντρώνεται σ' έναν άνδρα του οποίου το σώμα μεταμορφώνεται σε όπλο όταν τον καταλαμβάνει μια ανεξέλεγκτη οργή. Ο αντίπαλός του είναι ο Γκάι, αρχηγός των Skinheads. Τελικά, οι δυο τους έρχονται αντιμέτωποι, κι ο πόλεμος αρχίζει.

Tsukamoto Spotlight - Cine Tzon Κασσαβέτης, 13:00

Καλοσωρίσατε στη Σαγκάη Mudidi Shanghai

του Άντριου Τσενγκ (Κίνα, 2003)

Ο Άντριου Τσενγκ ερευνά κι αποκαλύπτει τις υποκουλτούρες της Σαγκάης, που τώρα είναι η πλουσιότερη και πιο ζωντανή πόλη της ηπειρωτικής Κίνας. Σκηνές «ντοκιμαντέρ» εναλλάσσονται με στιλιζαρισμένα, θεατρικά ταμπλό, καθώς η ταινία παλινδρομεί ανάμεσα στη μαύρη κωμωδία και σε μια εύθραυστη μελαγχολία.

Διεθνής Επιλογή - Π. Ζάννας, 14:30

Extrano

του Σαντιάγο Λόζα (Αργεντινή, 2002)

Ο Άξελ είναι γύρω στα 40, γιατρός, ο οποίος, όμως, δεν εξασκεί πια το επάγγελμά του. Μια μέρα, γνωρίζει μια νέα κοπέλα η οποία είναι έγκυος. Μεταξύ τους δημιουργείται μια σχέση, ένα είδος αγάπης, και ζουν μαζί, σαν δυο ναυαγοί που κρατιούνται ο ένας από τον άλλον.

Διεθνής Επιλογή - Cine Tzon Κασσαβέτης, 15:30

Η πιο λυπητερή μουσική στον κόσμο The saddest music in the world

του Γκάι Μάντιν (Καναδάς, 2003)

1933: Ο αποτυχημένος ιμπρεσάριος του Μπρόντγουεϊ Τάστερ Χαντ και η φίλη του, Ναρούσα επιστρέφουν στο Ουίνιπεγκ και βρίσκονται μπλεγμένοι σε μια ακανθώδη οικογενειακή επανασύνδεση και σ' έναν χαοτικό διαγωνισμό που έχει οργανώσει το τοπικό ζυθοποιείο με θέμα την πιο λυπητερή μουσική του κόσμου.

Διεθνής Επιλογή - Π. Ζάννας, 17:00

Το φίδι του Ιουνίου/Rokugatu no hebi

του Σίνγια Τσουκαμότο (Ιαπωνία, 2002)

Η Ρίνκο είναι μια ήσυχη, συγκρατημένη γυναίκα γύρω στα 35. Μια μέρα, λαμβάνει ένα φάκελο που απ' έξω γράφει «Τα μυστικά του άντρα σου». Μέσα, η Ρίνκο βρίσκει φωτογραφίες της όπου αυνανίζεται. Η Ρίνκο κι ο άντρας της, Σιγκεχίκο, μοιράζονται έναν ήσυχο γάμο. Η Ρίνκο αγαπά τον άντρα της, παρότι εκείνος δεν την αγγίζει και δεν κοιμούνται στο ίδιο κρεβάτι...

Tsukamoto Spotlight - Cine Tzon Κασσαβέτης, 18:00

Yellowknife

του Ροντρίγκε Τζιν (Καναδάς, 2002)

Ο Μαξ και η Λίντα δραπετεύουν προς την κατεύθυνση του βορειοδυτικού Καναδά. Στο δρόμο που τους οδηγεί από το Μόνκτον στο Γιέλοουνάιφ, γνωρίζονται με δύο δίδυμους στριптиζέρ και με τη Μαρλέν, μια ξεπεσμένη τραγουδίστρια νυχτερινού κέντρου, που συνοδεύεται από τον μάνατζέρ της, Τζόνι. Ανάμεσα σ' αυτές τις περιπλανώμενες ψυχές πλέκονται εύθραυστες σχέσεις.

Διεθνής Επιλογή - Π. Ζάννας, 19:30

Η κουκουβάγια / Fukuro

του Κανέτο Σίντο (Ιαπωνία, 2003)

Σε μια εγκαταλειμμένη πόλιν στον έρημο βορρά της Ιαπωνίας, η Γιούμι και η 17χρονη κόρη της, Εμίκο, ζουν μόνες. Πριν χρόνια, η πόλιν αριθμούσε 20 οικογένειες. Η γη, όμως, ήταν άγονη, και οι κάτοικοι σιγά σιγά έφυγαν. Η Γιούμι παρέμεινε, ακόμη κι όταν ο άντρας της έφυγε να πάει να βρει δουλειά στην πόλη. Όταν ξεκινούν έργα σ' ένα γειτονικό φράγμα, οι εργάτες έρχονται να επισκεφθούν τις δύο γυναίκες. Όταν εκείνες θα πληρώσουν τον από καιρό απλήρωτο λογαριασμό του ηλεκτρικού, η εταιρεία θα στείλει έναν υπάλληλο να τους ξανασυνδέσει το ρεύμα. Τις επισκέπτεται, επίσης, ένας γραφειοκράτης κι ο χωροφύλακας της περιοχής. Όλοι αυτοί οι επισκέπτες, όμως, εξαφανίζονται χωρίς ούτε ένα ίχνος...

Διεθνής Επιλογή - Cine Tzon Κασσαβέτης, 20:30

Απόδραση από το κενό

Παλιοί πονηροί καιροί Polissons et galipettes

του Μισέλ Ρεϊλά (Γαλλία, 2002)

Από τις πρώτες κιόλας μέρες του βωβού κινηματογράφου, η κάμερα υπήρξε το τέλειο ηθονομικό εργαλείο. Το ανεπίσημο και κρυφό αυτό σύστημα παραγωγής ερωτικών ταινιών δημιουργήθηκε πολύ νωρίς. Οι ταινίες γυρίζονταν πολύ πρόχειρα, μέσα σ' ένα απόγευμα, μεταξύ φίλων, και με τις πόρνες της γειτονιάς να βοηθούν για μερικά σεντς. Φυσικά, όλοι οι εμπλεκόμενοι ήδυναν να παραμείνουν ανώνυμοι, κι έτσι σήμερα είναι αδύνατον να πούμε ποιοι παίζουν ή ποιοι ήταν οι σκηνοθέτες.

Διεθνής Επιλογή - Π. Ζάννας, 22:00

Βαθιά ανάσα / Nafas -e ameegeh

του Παρβίζ Σαχμπαζί (Ιράν, 2003)

Δύο εικοσάχρονοι νεαροί με διαφορετική κοινωνική καταγωγή περνούν μαζί τις μέρες τους χωρίς να κάνουν τίποτα. Το κενό και η απελπισία τους ολοένα μεγαλώνουν. Και τότε, καθώς ο ένας βουλιάζει στην απόγνωσή του, μια σπίδα ελπίδας φωτίζει τη ζωή του άλλου. Μια ταινία με θέμα τους ανθρώπους που δεν ξέρουν σε τι να ελπίσουν...

Διεθνής Επιλογή - Cine Tzon Κασσαβέτης, 23:00

Ο Sansa, ο Κλικ κι εμείς οι άλλοι

Στο πρόσωπο του
Siegfried Βρήκα... το
Sansa. Γιατί η υποψία
που είχα κατά την
θέαση της ταινίας έγινε
βεβαιότητα τη στιγμή της
γνωριμίας μου μαζί του.

Αυτός ο τύπος, χαρακτηριστικό δείγμα νέου που κάποιος συντηρητικοί παπούδες θα συμβούλευαν «να ντυθεί σαν άνθρωπος και να πιάσει καμιά δουλειά της προκοπής», διοχέτευσε στο φιλμ τις προσωπικές του περιπέτειες στα τέσσερα σημεία του ορίζοντα! Ο ίδιος ο Siegfried σπεύδει να με διορθώσει:

«Καταρχήν κάθε χαρακτήρας μου είμαι εγώ, γιατί το να δημιουργήσεις κάτι προϋποθέτει να το αγαπάς, άρα να υπάρχει ένα κομμάτι σου μέσα του. Φυσικά και η ζωή του Sansa έχει την δική μου φιλοσοφία. Πρέπει να μιλάς για κάτι που ξέρεις. Βλέπεις ταινίες στις οποίες καταλαβαίνεις ότι ο σκηνοθέτης είναι τελείως άσχετος με αυτό που αφηγείται. Όμως

η ζωή μου δεν είναι ακριβώς αυτή- να μετακινούμαι συνεχώς, να ζωγραφίζω πίνακες κάθε μέρα. Και υπάρχουν κάποια στοιχεία στην ταινία τα οποία δεν είναι ακριβώς έτσι στην πραγματική ζωή. Για παράδειγμα όταν σε ελέγχουν οι αστυνομικοί τα πράγματα είναι πολύ πιο δυσάρεστα. Παρουσιάζω όμως το Sansa να αστειεύεται μαζί τους, θέλοντας να τονίσω ότι, σύμφωνα, ζούμε σε μια φρικτική κατάσταση, ο κόσμος έχει γίνει μια φυλακή αλλά πρέπει να εξακολουθείς να αντιμετωπίζεις την κατάσταση με θετική ενέργεια. Αλλωστε κι εσύ είσαι εν μέρει ο Sansa, από τη στιγμή που μου λες ότι θα μπορούσες να τον έχεις φίλο.»

Ίσως αν τον είχα φίλο, να ζήτησα την επιτυχία του στις γυναίκες. «Δε νομίζω ότι είναι κάτι τόσο σπουδαίο, απλώς ο Sansa είναι ένας άνθρωπος που τολμάει να ανοιχτεί. Αυτό είναι το κακό με τους περισσότερους ανθρώπους σήμερα. Ακόμα κι αν ανταλλάσσουν ματιές, κι αν διαπιστώνουν ότι υπάρχει έλξη μεταξύ τους, φοβούνται να αρχίσουν μια κουβέντα. Παραμένουν ερμητικά κλειστοί.»

Κι αν ήμασταν φίλοι, θα συναντιόμασταν τυχαία από πόλη σε πόλη, όπως με τον Κλικ; «Η σχέση μεταξύ τους είναι σαν ένας καθρέφτης. Έχουν ως κοινά σημεία αναφοράς τη μουσική, την ελευθερία, την αγάπη για τους ανθρώπους. Κατά κάποιον τρόπο, ο Sansa θα ήθελε να είναι ο Κλικ κι αντίστροφα.»

Επιμέλεια: Κωνσταντίνος Σμαράς

Η επόμενη ταινία που ετοιμάζει ο Søren Voigt μετά την *Φονική ταυτότητα* έχει ως θέμα την αναζήτηση σπιτιού, «όχι την απώλεια της ταυτότητας, κι ο κεντρικός ήρωας είναι άντρας. Γι άλλη μια φορά όμως το πρόβλημα είναι η προσπάθεια να βρούμε κάποιο νόημα σε αυτήν τη ζωή. Παρόλα αυτά, έχω φτάσει στο σημείο όπου φοβάμαι πως η ανακάλυψη ενός νοήματος μπορεί να είναι πολύ επικίνδυνη. Ίσως να μην υπάρχει νόημα τελικά, κι αυτό που βρήκαμε να είναι ακόμα ένα ψέμα...»

Søren Voigt

Για την ταυτότητα μιας γυναίκας

Θα περιγράφατε την *Φονική ταυτότητα* ως ένα ψυχολογικό θρίλερ, με την ευρεία έννοια; Ψυχολογικό ναι, αλλά θρίλερ... δεν ξέρω. Έτσι κι αλλιώς είναι δύσκολο να καταταχτεί. Θα έλεγα πάντως ότι είναι ένα δράμα. Δράμα χαρακτήρων.

Δεν γνωρίζω αν συμβαίνει κάτι τέτοιο, αλλά νιώθω ότι η ιστορία σας βασίστηκε σε αληθινό γεγονός.

Ναι, η αρχική ιδέα μου ήρθε από το άρθρο μιας εφημερίδας, που ανέφερε μια παρόμοια περίπτωση. Φυσικά αναφερόταν μόνο το τελικό γεγονός της ταινίας, δηλαδή ο φόνος και η αλλαγή ταυτότητας. Από την άλλη όμως, ήθελα να αναπτύξω την ιστορία με έναν ελεύθερο τρόπο, με ελάχιστο γραμμένο σενάριο. Οπότε είχαμε μια λίστα σκηνών, όπου περιγραφόταν απλώς τι συμβαίνει στην καθημία. Υπήρχε έτσι μεγάλη ελευθερία για τους ηθοποιούς να αναπτύξουν τους ρόλους τους κατά την διάρκεια των γυρισμάτων.

Ήσασταν λοιπόν ανοιχτός απέναντι στις γνώμες των ηθοποιών, και ιδιαιτέρως της πρωταγωνίστριας;

Ξωστά. Είχα την φιλοδοξία να ανακαλύψω τι μπορώ να πετύχω χωρίς γραμμένους διαλόγους, τι βγαίνει στιγμιαία μέσα από τον ηθοποιό. Έπρεπε γι αυτόν το λόγο να υπάρχει μια αλληλεπίδραση μεταξύ μας.

Ποια είναι η στάση σας απέναντι στην κεντρική ηρωίδα της ταινίας;

Είναι ένας χαρακτήρας τρομερά αδύναμος να μάθει, να αποδεχτεί αυτό που λέμε κανονική ζωή. Έχει κι ένα ατυχές υπόβαθρο, όλα αυτά τα ψυχολογικά προβλήματα, και σε αυτά προστίθεται μια καταστρεπτική ερωτική σχέση. Δεν έχει την ικανότητα να αντιμετωπίζει τις καταστάσεις με ένα λογικό τρόπο. Μοιάζει να την έχουν ρίξει στον στίβο της ζωής κι απλώς αρπάζει ό,τι βρίσκεται γύρω της. Δεν ψάχνει με αρκετή επιμονή για κάποιες εναλλακτικές λύσεις.

Τι συμβαίνει με την ψυχική της υγεία;

Υπάρχουν κάποια σημάδια σχιζοφρένειας στη συμπεριφορά της, οπωσδήποτε. Δεν πρόκειται όμως για σχιζοφρένεια με την κλασική έννοια του όρου αλλά για μια πιο υπόγεια μορφή της. Σίγουρα είναι χαμένη στον εαυτό της, και δε βρίσκεται στην κατάσταση που θα μπορούσε, για παράδειγμα, να συνάψει μια υγιή ερωτική σχέση.

Μπορούμε να προσδιορίσουμε τι ζητάει η ηρωίδα τελικά; Να γίνει αποδεκτή ως κοινωνικό ον;

Ακόμα γενικότερα, ζητάει αυτά που η ζωή μπορεί να της προσφέρει. Δυστυχώς, ανακαλύπτει ότι δεν είναι όσα θα ή-

θελε. Ξεκινάει, ας πούμε, με αυτήν την δουλειά στο εργοστάσιο, η οποία είναι ολότελα απογοητευτική. Και η ζωή γίνεται γι αυτήν ένα μαρτύριο, αφού τίποτα δε μπορεί να την ικανοποιήσει. Κάτι της λείπει, κι αυτό φυσικά μετατρέπεται σε πρόβλημα αυτοσεβασμού.

Με κάποιον παράξενο τρόπο, η ταινία σας μου θύμισε τον *Ελεύθερο Ωραίο* του Λοράν Καντέ, η οποία επίσης βασίζεται σε πραγματικό περιστατικό. Δυστυχώς δεν έχω υπόψη μου την ταινία.

(Του περιγράφω την υπόθεση) Η ερώτηση μου είναι αν πιστεύετε τελικά πως πρέπει να γίνουμε κάτι διαφορετικό από αυτό που είμαστε για να μας δεχτούν οι άλλοι.

Όλο το θέμα της ταινίας είναι και μια μορφή κοινωνικής κριτικής. Άλλωστε και στη νέα κατάσταση που διαμορφώθηκε στη Γερμανία, μετά την πτώση του Τείχους, κατέχει εξέχουσα θέση το ζήτημα της ταυτότητας, αναρωτιόμαστε ποια είναι ταυτότητα μας. Την ίδια στιγμή υπάρχουν πολλά τηλεοπτικά προγράμματα, Superstars, Popstar που ουσιαστικά ενθαρρύνουν τους νέους να συμπεριφερθούν σαν κόπιες γνωστών προσωπικοτήτων που όλοι αποδέχονται σαν πετυχημένους. Γενικότερα υ-

“Υπάρχει μια τάση της κοινωνίας να υποδεικνύει με διάφορους τρόπους πώς πρέπει να ντυθείς ή πόσο ακριβό ρολόι πρέπει να φορέσεις, και ότι απαραίτητα πρέπει να έχεις ένα εξωτικό όνειρο. Η προσωπικότητα έχει γίνει σαν ένα ρούχο.”

πάρχει μια τάση της κοινωνίας να υποδεικνύει με διάφορους τρόπους πώς πρέπει να ντυθείς ή πόσο ακριβό ρολόι πρέπει να φορέσεις, και ότι απαραίτητα πρέπει να έχεις ένα εξωτικό όνειρο. Άρα η ταινία μου καταπνέεται και με αυτόν τον προβληματισμό, ότι μπορείς να αγοράσεις την ταυτότητα σου μέσα σε ένα μαγαζί. Η προσωπικότητα έχει γίνει σαν ένα ρούχο. Πιστεύω ότι με αυτό το αίσθημα έγινε αυτή η ταινία, ότι η κοινωνία θέλει από εμένα κάτι που δεν είμαι διατεθειμένος να της προσφέρω. Κι αυτή η απαίτηση αποτελεί μονόδρομο, δεν έχεις το περιθώριο να είσαι αλλιώς. Εγώ ήθελα να κάνω ένα είδος μποϊκοτάζ.

Πιστεύετε ότι η ηρωίδα σας θα μπορέσει να συμβιβαστεί με τη νέα της ταυτότητα;

Δε θα ήθελα να δώσω μια οριστική απάντηση για το τι συμβαίνει μετά, γιατί αυτό επαφίεται στον θεατή να το ανακαλύψει. Κατά τη γνώμη μου πάντως, αυτό που ακολουθεί είναι μια πραγματική τραγωδία, είναι πολύ λυπηρό. Δε νομίζω ότι είναι αρκετά δυνατή για να μπορέσει να υποκρίνεται χωρίς να γίνει αντιληπτή, οπότε αργά ή γρήγορα θα τη συλλάβουν. Ίσως ενδόμυχα να επιθυμεί κάτι τέτοιο άλλωστε, γιατί θα προσδώσει στη ζωή της την δομή και την πειθαρχία που έλειπε. Είναι ένας άνθρωπος πολύ ευάλωτος και πληγωμένος, και φοβάμαι ότι δε μπορεί να τα καταφέρει μόνη της.

Από καθαρά τεχνική άποψη, σε όλη τη διάρκεια της ταινίας επικρατεί ένα κλίμα αναμονής και το σασπένς εκτονώνεται μόνο στα τελευταία 5 λεπτά. Έγινε αυτό από πρόθεση;

Δε μου αρέσουν οι ταινίες που φαίνεται ότι προσπαθούν να σε χειραγωγήσουν με την τεχνική τους. Η ταινία μου ήταν σχεδιασμένη με ένα χαλαρότερο τρόπο, πιο αυτοσχεδιαστικό. Φυσικά είχαμε ξεκαθαρίσει ποιο θα ήταν το τέλος, αλλά από κει και πέρα η ταινία εξελίχθηκε έτσι όπως φανταζόμουν ότι θα συνέβαινε και στην πραγματικότητα. Δε λέω ότι οι ηθοποιοί απλώς στέκονταν μπροστά στην κάμερα κι αρχίζαμε το γύρισμα. Είχε προηγηθεί βαθιά και ειλικρινής ανάλυση για να νιώσουμε ότι καταλήξαμε κάπου.

Σε αυτό το παιχνίδι ταυτοτήτων επηρεαστήκατε από κάποιους άλλους σκηνοθέτες;

Αυτά τα πράγματα αλλάζουν ανάλογα με την περίοδο της ζωής μου, αλλά αν μπορώ να ξεχωρίσω κάποιους θα επέλεγα τους βασιλιάδες του είδους, όπως τον Κασαβέτη και το Φασμπίντερ. Αυτούς δηλαδή που αποτυπώνουν τη μάχη της ζωής στα ανθρώπινα πρόσωπα.

Η ΕΡΤ
ΣΤΗΡΙΖΕΙ
ΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ

MOVIES

ΧΟΡΗΓΟΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

www.ert.gr

One Latencia

Dewar's
Always True Cinema
Expressions

44^ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου
Θεσσαλονίκης

21-30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2003 # www.filmfestival.gr

Τα φώτα σβήνουν...
και ξαφνικά
ένας μαγικός κόσμος ζωντανεύει
μπροστά στα μάτια σας.

**Αληθινές συγκινήσεις
μεγάλου μήκους!**

Κάθε ταινία
και μία ξεχωριστή ιστορία.
Κάθε ιστορία
και μία αληθινή δημιουργία
γεμάτη μαγεία.
Τη μαγεία του κινηματογράφου...
Ζήστε κι εσείς
τη μαγεία του κινηματογράφου
συντροφιά με το Dewar's.

Ο ΛΕΓΕΣ DEWAR'S, WHITE LABEL ΚΑΙ Ο HIGHLANDER ΕΙΝΑΙ ΣΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑΧΡΕΙΑΣΜΕΝΑ.

MACDONALD DESIGN SYSTEMS

www.dewars.gr

Χ Ο Ρ Η Γ Ο Σ Β Ρ Α Β Ε Ι Ω Ν Κ Ο Ι Ν Ο Υ
Απολαύστε υπεύθυνα

Οι ελληνικές ταινίες σε μια μέρα...

Δευτέρα 1 Δεκεμβρίου, στις 4 αίθουσες της Προβλήτας Α'

Συνεχίζοντας την παράδοση των τελευταίων ετών, το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης προσφέρει στο κοινό την ευκαιρία να παρακολουθήσει όλες σχεδόν τις ταινίες του προγράμματος «Ελληνικός Κινηματογράφος 2003», μετά το τέλος της 44ης διοργάνωσης.

Έτσι, τη Δευτέρα 1 Δεκεμβρίου, οι σινεφίλ μπορούν να παρακολουθήσουν στις 4 αίθουσες της Προβλήτας Α' (Αποθήκη 1: αίθουσες John Cassavetes και Stavros Tornes, Αποθήκη Δ': αίθουσες Frida Liappa και Tonia Marketaki) με έξι προβολές ανά αίθουσα, τις 23 ταινίες μυθοπλασίας καθώς και ένα ντοκιμαντέρ του ελληνικού προγράμματος.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΠΡΟΒΟΛΩΝ (ΑΝΑ ΑΙΘΟΥΣΑ)

CINE JOHN CASSAVETES

12:00

Το Αιγαίο μέσα από τα λόγια των ποιητών της Λουκίας Ρικάκη

Μια απόπειρα εικονογράφησης στα κείμενα, τα ποιήματα, τα αποφθέγματα και τις ταξιδιωτικές σημειώσεις συγγραφέων που επισκέφθηκαν την Ελλάδα σε διάφορες χρονικές περιόδους και αισθάνθηκαν την ανάγκη να καταγράψουν τα αισθήματα που τους προκάλεσε το Αιγαίο, αποτελεί αυτό το ντοκιμαντέρ. Μια ταινία στην οποία συναντά κανείς μια ζωντανή περιγραφή των συναισθημάτων που γεννά και σήμερα η όμορφη αυτή θάλασσα και στο σύγχρονο ταξιδιώτη. Κείμενα αποκαλυπτικά, τα οποία εκτός από τη σημαντική λογοτεχνική τους αξία αποτελούν ένα απόδειγμα των συναισθημάτων και των εντυπώσεων που γεννά κάθε φορά και σε πολλές διαφορετικές χρονικές περιόδους το Αιγαίο Πέλαγος στους πολυάριθμους επισκέπτες του.

14:15

Ο δρόμος προς τη Δύση του Κυριάκου Κατζουράκη

Με αφορμή το σεξουαλικό δουλεμπόριο και την εκμετάλλευση των γυναικών, ο πρωτοεμφανιζόμενος σκηνοθέτης και χρόνια ασχολούμενος με τις εικαστικές τέχνες, φτιάχνει μια ταινία που δύσκολα κατατάσσεται σε κατηγορίες. Κεντρικός χαρακτήρας είναι μια γυναίκα που απεγνωσμένα ψάχνει να βρει τη χαμένη φίλη της, θύμα προφανώς δουλεμπορίου. Η αγωνία της καταγράφεται με την κάμερα και ταυτόχρονα ξετυλίγονται εικόνες μιας απόκοσμης, περιθωριακής πόλης, που όλα μοιάζουν απειλητικά, τίποτα δεν είναι φιλόξενο. Η Κάτια Γέρου ερμηνεύει τη γυναίκα αυτή στα μυθοπλαστικά κομμάτια της ταινίας και γίνεται ουσιαστικά ένα με το χαρακτήρα που υποδύεται.

Γ.Π.

16:00

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΟΥΖΙΝΑ του Τάσου Μπουλέμη

Ο Φάνης είναι ένας επιτυχημένος μεσήλικας καθηγητής αστροφυσικής. Γεννημένος στην Κωνσταντινούπολη τη δεκαετία του 50, γνώρισε από κοντά ως παιδί τις συνθήκες και την καθημερινότητα των ελλήνων της Πόλης. Και, βέβαια, πάνω απ' όλα, γνώρισε, την

κουζίνα τους, αυτό το γοητευτικό μίγμα ελληνικών και ανατολίτικων γεύσεων, που συμπυκνώνει μια ολόκληρη κουλτούρα και εποχή. Έχοντας αναγκαστεί, όπως και τόσο άλλοι, να εγκαταλείψει την Κωνσταντινούπολη στις αρχές της δεκαετίας του '60 λόγω της αυξημένης έντασης ανάμεσα στις κυβερνήσεις της Ελλάδας και της Τουρκίας, ο Φάνης και η οικογένειά του έρχονται στην Ελλάδα και προσπαθούν να ξαναχτίσουν τη ζωή τους. Σήμερα, σαράντα χρόνια μετά, η επερχόμενη επίσκεψή στην Αθήνα του παππού του, που τόσο τον επηρέασε ως παιδί, αποτελεί την αφορμή για μια ανασκόλευση της μνήμης, μια αναδρομή στην ιστορία, που λειτουργεί σε τρία παράλληλα επίπεδα: την προσωπική ιστορία του ήρωα και της οικογένειάς του, την ιστορία των ελλήνων προσφύγων της Κωνσταντινούπολης και τα πολιτικά γεγονότα που σημάδεψαν τις σχέσεις Ελλάδας και Τουρκίας στο δεύτερο μισό του 20ου αιώνα.

Γ.Π.

18:15

Ο χάρος βγήκε παγανιά του Αλέξανδρου Κολλάτου

Ένας νέος ειδοποιείται για το θάνατο ενός φίλου του από το στρατό. Η μέρα του ξαφνικά αλλάζει. Όλα γύρω του ξαφνικά αποκτούν μια άλλη διάσταση πιο βαριά, πιο καταθλιπτική. Μια συνάντηση με τον πατέρα του που του μιλά για το μέλλον του φαντάζει ανώφελη. Ακόμα και η σχέση με την κοπέλα του μοιάζει να αλλάζει. Η παρουσία του στην κηδεία θα επιβαρύνει ακόμα περισσότερο την ψυχολογία του. Η πόλη αν και γεμάτη μοιάζει άδεια στα μάτια του. Ένας άνδρας που τον γνωρίζει όμως θα τον βοηθήσει να δει ξανά τη ζωή διαφορετικά. Θα του υπενθυμίσει τις χαρές της ζωής, θα του θυμίσει πόσο ερωτευμένος είναι, θα τον κάνει να ξεπεράσει τη μελαγχολία της είδησης του θανάτου. Γιατί και αυτό είναι κάτι περαστικό.

Β.Ρ.

20:00

Όλο το βάρος του κόσμου του Θάνου Αναστόπουλου

Τοποθεσία: Αθήνα. Χρόνος: Σήμερα. Έντεκα άνθρωποι εργάζονται, ερωτεύονται, απογοητεύονται, κλαίνε, υπομένουν, επιμένουν, αναπνέουν, ζουν. Όλοι τους έχουν προβλήματα. Για το δικό του λόγο ο καθένας βρίσκεται σε μια οριακή στιγμή της ζωής του. Όλοι νιώθουν ότι το βάρος που κουβαλούν θα τους τσακίσει, νιώθουν ότι σπκνώνουν μόνοι τους όλο το βάρος του κόσμου. Μοναξιά. Αυτή είναι η λέξη που μοιάζει τελικά να τους βασανίζει περισσότερο απ' όλα. Πόσο μόνοι τους είναι όμως στην πραγματικότητα; Ο

Θάνος Αναστόπουλος στην πρώτη του μεγάλου μήκους ταινία του μιλά για μια πραγματικότητα τόσο γνωστή σε όλους, τόσο οικεία, μιας και τη ζούμε καθημερινά. Οι πηθοιοί του είναι οι άνθρωποι που τον βοηθούν να εκφράσει τις ανησυχίες του, σπκνώνοντας για χάρη του όλο το βάρος του κόσμου...

Β.Ρ.

22:30

Στο χάνι του Γιώργου Μπακόλα

Δύο άνθρωποι κάνουν μια ληστεία. Πίσω τους αφήνουν έναν νεκρό. Το όνειρο και η προσδοκία τους για μια νέα, καλύτερη ζωή είναι αυτό που τους παρακινεί, που τους κάνει αρχικά να μην υπολογίζουν τίποτα. Και το ταξίδι τους ξεκινάει. Στο δρόμο όμως θα έρθουν αντιμέτωποι με τη μοίρα τους. Τη μοίρα που όμως ποτέ δεν καθορίζει, αλλά ουσιαστικά κρίνει τις πράξεις τους. Ο ερχομός τους στο χάνι θα σημάνει και την τελική κρίση και λύτρωση, τόσο γι' αυτούς, όσο και για τους ανθρώπους που ενεπλάκησαν σε όλη την πορεία τους. Ο πρωτοεμφανιζόμενος Γιώργος Μπακόλας μιλά για θέματα διαχρονικά, επιλέγοντας συνειδητά την τοποθέτηση της ιστορίας τους σε μια εποχή ιδανική για να τονίσει τόσο συμβολικά, όσο και εικαστικά το μέγεθος όλων όσων θέλει να πει. Το όνειρο, η μοίρα, τα σύμβολα αποτελούν αναπόσπαστα στοιχεία της αφήγησης και μέσω αυτών να αφήσει το θεατή να βυθιστεί και να γίνει μέρος της ιστορίας.

Β.Ρ.

CINE FRIDA LIAPPA

12:00

Πατρίδα είναι η παιδική ηλικία του Αλέξανδρου Παπαηλιού

Το ντοκιμαντέρ του Αλέξανδρου Παπαηλιού είναι ένα ποιητικό ταξίδι στην δυσπρόσιτη Αρκαδία. Ορμώμενη από προσωπικές αναμνήσεις και βιώματα του αφηγητή, η ταινία συστήνει το θεατή στην ιστορία και το τοπίο της περιοχής, καθώς και στην κουλτούρα των ανθρώπων της. Από τους αρχαίους μύθους σχετικά με τον Πάνα, μέχρι την επιρροή που άσκησε στα νεότερα χρόνια η Αρκαδία στα ευρωπαϊκά γράμματα, και από τις βυζαντινές εκκλησίες μέχρι τις σκληρές συνθήκες ζωής των κατοίκων και τη μεταναστευτική τους οδύσσεια, το *Et in Arcadia Ego* αποτελεί ένα πλήρες πορτρέτο της περιοχής. Όλα αυτά με φόντο τους επιβλητικούς ορεινούς όγκους της Αρκαδίας.

Γ.Π.

ΣΤΗΡΙΖΟΝΤΑΣ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ

Η τρίτη νύχτα του Δημήτρη Παναγιωτάτου

Τρεις νύχτες, τρεις γυναίκες. Η Δανάη, η Αθηνά και η Άλκη είναι τρεις άγνωστες μεταξύ τους γυναίκες. Η ζωές τους συνδέονται με τραγικό τρόπο από τη συντριβή ενός αεροπλάνου. Κάθε μία από τις τρεις περιμένει την άφιξη ενός προσώπου που επέβαινε στη μοίρα της: η Δανάη περιμένει τον εραστή της, τον Κωνσταντίνου, για να φύγουν μαζί ταξίδι. Η Αθηνά περιμένει τον Αλέξανδρο, τον πατέρα του νεογέννητου παιδιού της. Και η νεαρή Άλκη περιμένει τον πατέρα της, τον Άλκη, για να περάσουν μαζί τη γενέθλια της. Η πτώση του αεροσκάφους θα αναστατώσει τις ζωές τους αποκαλύπτοντας μυστικά και ψέματα. Κι επιπλέον, μια σειρά από μυστήρια γεγονότα αρχίζουν να συμβαίνουν: κάποιος θα απαγάγει το μωρό της Αθηνάς, κάποιος εκβιάζει τον πατριό της Άλκης για να παλιά απάτη κι ένας νεαρός περιτριγυρίζει απειλητικά τη Δανάη. Η ιστορία θα αρχίσει να περιπλέκεται και να φτάνει σταδιακά στην κορύφωση μέσα σε τρία 24ωρα, ώπου την «τρίτη νύχτα» τα πάντα θα ανατραπούν.

Γ.Π.

16:00

Σπιρτόκουτο του Γιάννη Οικονομίδη

Καλοκαίρι σ' ένα διαμέρισμα στην Αθήνα. Στο σπίτι η ατμόσφαιρα είναι ηλεκτρισμένη. Οι συζητήσεις για μια καινούρια δουλειά που πρόκειται να στηθεί ανεβάζουν την ένταση. Ο πατέρας είναι απόλυτος, απαιτεί να γίνει το δικό του, προσπαθεί να επιβάλλει τη γνώμη του. Η μητέρα αρχικά δε μιλά, υπομένει, παρακολουθεί, ακούει. Τα παιδιά αρνούνται να συμμετάσχουν, τους απασχολεί μόνο η δική τους ζωή, η οικογένεια μοιάζει να μην τους ενδιαφέρει στην καλύτερη περίπτωση, στη χειρότερη τους απωθεί. Κάποια στιγμή τα πράγματα θα ξεφύγουν. Η ατμόσφαιρα γίνεται εκρηκτική, οι φωνές συνοδεύονται και από βίαιες συμπεριφορές και όλοι θα εμπλακούν σ' αυτήν την κατάσταση.

B.P.

18:00

Μια υπέροχη μέρα του Ντίνου Μαυροειδή

Οι ήρωες της ιστορίας, επτά άνθρωποι των οποίων οι ζωές διαπλέκονται, ξεκινούν για τις καθημερινές τους ασχολίες. Ένας σινεφίλ ταξιτζής, με πτυχίο γεωπονίας, οικολογική ευαισθησία και αμπελοσοφική διάθεση παίρνει στο ταξί του την Κλαίρη. Η Κλαίρη που ζει μια ασφυκτική, θλιμμένη ζωή, δουλεύει ως νοσοκόμα, φροντίζοντας μια ηλικιωμένη κυρία που έχει πέσει σε κώμα. Κόρη της κυρίας αυτής είναι η Άννα, μια νευρωτική τηλεπαρουσιάστρια, που σήμερα έχει γενέθλια, όμως συνειδητοποιεί ότι πρόκειται να χάσει τη δουλειά της. Στον τηλεοπτικό σταθμό όπου εργάζεται η Άννα, δουλεύει ως σκευούρη ο Δημήτρης, ο οποίος προσπαθεί να την αποπλανήσει για να κάνει καριέρα ηθοποιού. Την ημέρα των γενεθλίων της, η Άννα θα δεχτεί την επίσκεψη του Σερφεΐμ, ενός μοναχικού καθηγητή, που είχε μεταφέρει με το ταξί του ο γεωπόνος ταξιτζής. Στενή συνεργασία και φίλη της Άννας είναι η Πέλλη που προβληματίζεται για το αν θα προδώσει τη φίλη της αποδεχόμενη μια επαγγελματική πρόταση χωρίς εκείνη. Η Πέλλη είναι σε διάσταση με τον Αλέξη, έναν αφηρημένο αρχαιολόγο, ο οποίος... χάνει το παιδί τους και περνάει τη νύχτα στο αστυνομικό τμήμα πλάι στον Μάκη, το σύζυγο της Κλαίρης. Για όλους αυτούς τους ανθρώπους, όταν παρέλθει η «υπέροχη μέρα», τα πάντα θα είναι διαφορετικά...

Γ.Π.

Να μ' αγαπάς του Ανδρέα Θωμόπουλου

Αθήνα, τέλη της δεκαετίας του '70. Ένας αντικομφορμιστής σκηνοθέτης, ο Ανδρέας, που είναι αναγκασμένος να κερδίζει τα προς το ζην γυρίζοντας διαφημιστικά σποτ, αναζητά πρωταγωνιστή για την καινούρια του ταινία. Μέσω ενός κοινού γνωστού, γνωρίζει τον Παύλο, έναν ιδιόρρυθμο νεαρό τραγουδιστή και συνθέτη. Μετά από μια επεισοδιακή πρώτη συνάντηση, οι δύο άνδρες θα αρχίσουν να κάνουν στενή παρέα. Γρήγορα, μεταξύ τους θ' αναπτυχθεί μια πολύ δυνατή φιλία, μια γόνιμη σχέση γεμάτη ένταση, συγκρούσεις, μα πάνω απ' όλα ουσιαστική επικοινωνία. Ο Ανδρέας θα προτείνει στον Παύλο να πρωταγωνιστήσει στην ταινία που ετοιμάζει, με τον τίτλο *Ο ασυμβίβαστος*. Σήμερα, πάνω από 20 χρόνια μετά, ο Ανδρέας προβληματίζεται για το αν πρέπει ή όχι να γυρίσει μια ταινία αφιερωμένη στην προσωπικότητα και το έργο του Παύλου, που είναι ήδη εδώ και πολλά χρόνια απών...

Γ.Π.

22:00

Κλαίς; του Αλέξανδρου Βούλγαρη

Βασίλης και Νάντια. Θα μπορούσαν να ζήσουν την απόλυτη ερωτική ιστορία αλλά δεν τη ζουν. Δεν τη ζούνε γιατί καταρχήν δε γνωρίζονται. Οι ζωές τους μοιάζουν παράλληλες. Ζούνε και κινούνται στην ίδια πόλη, έχουν και οι δυο ανάλογα προβλήματα, έχουν κοινούς γνωστούς. Οι άνθρωποι που τους περιβάλλουν είναι πολλοί, μπλέκονται στη ζωή τους, δε μοιάζουν όμως να τους καλύπτουν. Και μέσα σ' όλα αυτά η Αθήνα, ένας άλλος χαρακτήρας που δρα κι αυτός καταλυτικά στους χαρακτήρες. Ο Βασίλης και η Νάντια στο τέλος θα συναντηθούν άραγε; Το παζλ των χαρακτήρων θα ολοκληρωθεί; Κι αν ναι, τι εικόνα θα σχηματίσει τελικά; Μια κομεντί, ένα ψυχογράφημα, μια σπονδυλωτή ταινία, μια αστεία ιστορία με καρτουניστικούς χαρακτήρες, μια ερωτική ιστορία. Είδη που μπλέκονται στο σινεμά που κάνει ο σκηνοθέτης, είδη που μπλέκονται ομοιόμορφα και χωρίς να ξεγυρίζουν καθόλου. Γιατί πολύ απλά είναι κάτι σαν τη ζωή γύρω μας.

B. P.

CINE STAVROS TORNES

12:00

Ένα τραγούδι δε φτάνει της Ελισάβετ Χρονοπούλου

Μια νέα γυναίκα, ηθοποιός στο επάγγελμα, ζει μια συνθησιακή ζωή. Συνθησιακή όσο μπορεί να είναι η ζωή μιας συνειδητοποιημένης γυναίκας το 1972. Χωρισμένη, ζει μαζί με την κόρη της και με τον πρώην άντρα της να της ζητά μερίδιο από την προσοχή της. Όταν συλλαμβάνεται από το καθεστώς, τα πάντα στη ζωή της αλλάζουν και η ζωή των δικών της αλλάζουν. Η ίδια οδηγείται στη φυλακή και προσπαθεί να εγκλιματιστεί, να συνθησιαστεί, να αντέξει τη νέα κατάσταση. Η προσωπική ζωή που άφησε πίσω είναι αυτή που τη βαραίνει περισσότερο. Παράλληλα η κόρη της αισθάνεται την απουσία της μητέρας της σαν μια προσωπική εγκατάλειψη. Ο πατέρας προσπαθεί να ξαναβρεί το ρόλο του και να αποκαταστήσει τη σχέση του κοριτσιού με τη μητέρα του. Η Ελισάβετ Χρονοπούλου παρουσιάζει το πώς τα ιστορικά γεγονότα επηρεάζουν τις πράξεις των ανθρώπων, οι οποίοι πασχίζουν να συμβιβαστούν τη δράση τους απέναντι στα γεγονότα, θυσιάζοντας την προσωπική τους ζωή.

B.P.

ΟΞυγόνο

των Θανάση Παπαθανασίου και Μιχάλη Ρέππα

Μια οικογένεια υπολογίζει στα χρήματα που θα τους αποφέρει η πώληση του οικοπέδου τους. Μια ξαφνική απόφαση της νομαρχίας για την απαλλοτρίωσή του θα αλλάξει τα δεδομένα. Οι πρώτες συγκρούσεις θα έρθουν στην επιφάνεια. Συμφέροντα οικονομικά θα επηρεάσουν τις σχέσεις των ανθρώπων. Ανθρώπων που συνεχίζουν ωστόσο να ζουν, να ζουν έντονα στον ασφυκτικό χώρο μιας επαρχιακής πόλης, που όλοι μπλέκονται με όλους. Και μετά ένας εκβιασμός. Ένας εκβιασμός που θα ταραξεί ακόμα περισσότερο τις ισορροπίες και θα οδηγήσει τους ανθρώπους σε ακραίες συμπεριφορές. Επτά πρόσωπα μπλέκονται σε μια ιστορία στην οποία μοιάζουν να χάνουν τον έλεγχο, αφήνοντας τα γυμνά να ξεδιπλώσουν τις πραγματικές πτυχές των χαρακτήρων τους.

B.P.

16:00

Μεταμφιεσμένη γυναίκα του Κώστα Αριστόπουλου

Μια ηθοποιός απομονώνεται σε ένα ξενοδοχείο της Βενετίας για να μελετήσει τη «Δεσποινίδα Τζούλια» του Αύγουστου Στρίντμπεργκ, που θα παιχτεί για πρώτη φορά. Κατά τη διαδικασία προσέγγισης του ρόλου, η ζωή της αρχίζει να περιπλέκεται: η ηθοποιός, ασυναισθητα, προβάλλει κομμάτια του έργου σε όσους συναντά. Η σκληρότητα του ρόλου αφήνει να διαφανεί η ευαισθησία της και την οδηγεί σε εσωτερικές και συχνά οδυνηρές αναζητήσεις. Το θέατρο, ο κινηματογράφος και η ζωή σε μια ταινία για τη γυναικεία ψυχοσύνθεση και την εσωτερικότητα της τέχνης. Η *Μεταμφιεσμένη γυναίκα* εξετάζει τη συχνά σκληρή διαλεκτική σχέση που αναπτύσσεται τόσο μεταξύ των τεχνών όσο και -κυρίως- μεταξύ της Τέχνης και της Ζωής. Πρόκειται για το τρίτο φιλμ του σκηνοθέτη Κώστα Αριστόπουλου, ο οποίος έχει εργαστεί, πέρα από τον κινηματογράφο, στο θέατρο, την τηλεόραση και την όπερα.

Γ.Π.

18:00

Γαμήλια νύκτα του Δημήτρη Ινδαρέ

Τρεις μεγαλοαστοί μεσήλικες: Ο Θωμάς, η Λίλυ και ο Κώστας. Ο Θωμάς και η Λίλυ είναι παντρεμένοι, ενώ ο Κώστας είναι ο καλύτερος φίλος και συνεργάτης του Θωμά. Μάλιστα, ο Κώστας, παλιός εραστής της Λίλως, είναι ο άνθρωπος που ευδύνεται για τη γνωριμία τους. Ο Θωμάς και η Λίλυ βρίσκονται στον 7ο χρόνο του γάμου τους και τα πράγματα είναι δύσκολα γι' αυτούς: ο γάμος τους βρίσκεται σε κρίση και η αγάπη τους δείχνει να έχει εξαφανιστεί ανεπιστρεπτή. Παράλληλα, ο Κώστας αρχίζει να διατηρεί και πάλι σχέσεις με τη Λίλυ. Όταν ο αγχώδης, κλειστός και ανασφαλής Θωμάς δείχνει να υποχωρεί υπό το βάρος των προβλημάτων, ο κυνικός Κώστας του κάνει ένα «δώρο»: του στέλνει μια 23χρονη ρωσίδα πόρνη, την Ιρίνα, για να «χαλαρώσει». Στην πορεία, όμως, ο Θωμάς θα γνωριστεί με την νεαρή ιεροδόουλο και θα αποφασίσει να τη σώσει από το πεζοδρόμιο. Της προσφέρει δουλειά ως γκουβερνάντα του μικρού αγοριού του και εκείνη εγκαθίσταται σπίτι του. Η έλευσή της στην οικογένεια θα αναστατώσει την ήδη ασθμαίνουσα σχέση του Θωμά και της Λίλως.

Γ.Π.

Οι Θεατρίνες

του Παναγιώτη Πορτοκαλάκη

Στα χρόνια της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας, δύο νεαρές ηθοποιοί και φίλες, η Αντονίνα και η Θωμαίς, ζουν ελεύθερες, με χαρά και ελαφρότητα. Η ζωή της Αντονίνας αλλάζει όταν την ερωτεύεται ο ισχυρός στρατηγός Ανδρόνικος. Περιβάλλον της Αντονίνας γίνεται πια ο σκοτεινός, συντηρητικός κόσμος της υψηλής κοινωνίας της αυτοκρατορίας, γεμάτος από μηχανορραφίες, υπόγειες συγκρούσεις και καταναγκασμούς. Όταν, κάποιο φθινόπωρο, ο Ανδρόνικος θα χρειαστεί να απουσιάσει σε μια εκστρατεία, στη ζωή της ηρωίδας θα παρουσιαστεί ο Θεοδόσιος, φίλος του γιου του συζύγου της, του Φώτιου. Η Αντονίνα και ο Θεοδόσιος θα γίνουν ένα ζευγάρι που θα αφηγήσει τις συμβάσεις και θα οδηγήσει τους δύο νέους σε ακραίες καταστάσεις. Οι αντοχές τους στον έρωτα, τη φιλία και τη γενναιοδωρία θα δοκιμαστούν σκληρά. Έντονη θεατρικότητα, έξυπνα σκηνοθετικά ερμήματα, πνευματώδεις διάλογοι και διόλου ευκαταφρόνητες δόσεις χιούμορ είναι τα κύρια χαρακτηριστικά της παρθενικής ταινίας του Παναγιώτη Πορτοκαλάκη. Οι Θεατρίνες, παρά τις δραματικές τροπές που συχνά παίρνει το σενάριο, αποπνέουν μια φελινική σχεδόν αίσθηση ευδαιμονίας.

Γ.Π.

Η Λίζα και όλοι οι άλλοι

του Νίκου Περάκη

Η Λίζα εργάζεται ως free lancer δημοσιογράφος σ' ένα ευρύτερο περιβάλλον. Τα άρθρα της αφορούν στους άνδρες, στις σχέσεις και στο σεξ. Ωστόσο, η ίδια φαίνεται πως κάθε άλλο παρά τυχερή υπήρξε στους συγκεκριμένους τομείς. Το πρόβλημά της είναι ότι πάντα διάλεγε τους λάθος άνδρες. Ο Γιάννης, ο νυν εραστής της, την περιφρονεί και την εκμεταλλεύεται, ενώ η ίδια, συνεχώς ανασφαλής και νευρωτική, αναζητά τον ιδανικό άνδρα χωρίς αποτέλεσμα. Όλα αυτά θα ανατραπούν τη στιγμή που γνωρίζει τον Πάρη, έναν γοητευτικό ιδιοκτήτη νυχτερινού κέντρου, ο οποίος μοιάζει να είναι αυτό που πάντα περίμενε. Όμως, η συνέχεια δεν θα αποδειχτεί τόσο απλή... Έχοντας συγκεντρώσει πάνω από 70.000 θεατές κατά την προβολή της στις αίθουσες, η καινούρια δημιουργία του Νίκου Περάκη φιλοδοξεί να αποτελέσει μια αστεία και ταυτόχρονα διειδυτική ματιά πάνω στην ψυχολογία της σύγχρονης νεαρής ελληνίδας. Η Λίζα και όλοι οι άλλοι είναι μια διασκεδαστική κωμωδία που ανιχνεύει τη γυναικεία ερωτική οδύσσεια, τη σαρκάζει και, ταυτόχρονα, αυτοσαρκάζεται.

Γ.Π.

Kalabush

των Άδωνι Φλωρίδη, Θεόδωρου Νικολαΐδη

Ο Μουσταφά είναι ένας λαθρομετανάστης από τη Συρία. Σκοπός του είναι να φτάσει στην Ιταλία, όπου θα μπορέσει να κάνει τα όνειρά του πραγματικότητα: δουλειές, λεφτά, γυναίκες. Ωστόσο, η μοίρα του επιφυλάσσει μια διαφορετική κατάληξη. Το καράβι τον αφήνει στη Λεμεσό της Κύπρου, μεσουράστη του Καρναβαλιού, ενώ ο ίδιος νομίζει πως βρίσκεται στη Νάπολη. Στη Λεμεσό θα τον περιμαζέψει ένας γέρος ρακοσυλλέκτης που μένει σ' ένα λεωφορείο, ο κ. Νικόλας, και θα τον συστήσει στην κοινότητα των παράνομων μεταναστών της πόλης. Γρήγορα θα γίνει φίλος και συγκάτοικος με δύο Βούλγαρους, το Μίρο, που ονειρεύεται να πάει στον Καναδά, και τον Σλάβι, που, αν και τυφλός, είναι «η καλύτερη βιόλα της Βουλγαρίας». Ο Μουσταφά θα παραμείνει στη Λεμεσό έξι μέρες, στη διάρκεια των οποίων θα συμβούν τα πιο απίθανα πράγματα: μια ομάδα νεαρών ακτιβιστών απελευθερώνει από το ζωολογικό κήπο της πόλης μία στρουθοκάμηλο και έναν μπαμπούινο, το σκάκι του Δημάρχου της πόλης, που περιέχει έναν κερδοφόρο λαχνό, αλλάζει συνεχώς χέρια, ο γέρο-ρακοσυλλέκτης αντιστέκεται στα σχέδια του Δήμου που θέλει να τον εκδιώξει από το λεωφορείο του και, τέλος, ο ήρωας ερωτεύεται μια όμορφη νεαρή Κύπρια, την Άννα. Κι επιπλέον, ο Μουσταφά θα πρέπει να αποφύγει τους αστυνομικούς που θέλουν να του περάσουν «kalabush», δηλαδή «χειροπέδες».

Στην πρώτη τους μεγάλο μήκος ταινία, οι Άδωνις Φλωρίδης και Θεόδωρος Νικολαΐδης δίνουν ένα καλοφτιαγμένο πορτρέτο της ζωής των λαθρομεταναστών, με ισχυρές δόσεις χιούμορ και πολύ καλές ερμηνείες. Στο ρόλο του Μουσταφά ο Μάριος Ιορδάνου.

Γ.Π.

22:00

Όταν κορέψουμε μαζί...

του Αδριανού Γεωργαντά

Ο κεντρικός χαρακτήρας της ταινίας είναι ένας χωρισμένος άντρας που ακόμα προσπαθεί να βρει τις συναισθηματικές του ισορροπίες. Ο ερχομός της Γαλλίδας πρώην γυναίκας του, ανατρέπει προς στιγμή τα δεδομένα στη ζωή του και η επανασύνδεση μαζί της θα έρθει σχεδόν μηχανικά. Η πρόσκαιρη ευτυχία του επισκιάζεται από το παρελθόν του συνεχώς. Από τη μια είναι οι μνήμες της παιδικής του ηλικίας και από την άλλη μια άλλη γυναίκα από το πρόσφατο παρελθόν του που τον διεκδικεί πειστικά. Όλα αυτά κλονίζουν συνεχώς την εμπιστοσύνη του στα ίδια του τα θέλω. Για να βρει τί ακριβώς αποζητά θα πρέπει να ψάξει βαθιά μέσα του, αφήνοντας όλα όσα τον απασχολούν στην άκρη. Με την πρώτη του ταινία ο σκηνοθέτης δίνει την προσοχή του στους χαρακτήρες, τους αφουγκράζεται και τους δίνει το χρόνο με τις πράξεις τους, να ξεδιπλώσουν το χαρακτήρα τους, αφήνοντας τα πάθη και τα θέλω τους να αποκαλυφθούν σιγά σιγά.

Β.Ρ.

CINE TONIA MARKETAKI

12:00

Η νιοή της νης

του Πάνου Καρκαρεβάτου

Έθιμα που εκτυλίσσονται στην Κεντρική Μακεδονία, καταγράφονται από την κινηματογραφική κάμερα. Σέρρες, Σοχός, Αγία Ελένη, Νάουσα και αλλού. Έθιμα που συνεχίζονται στις μέρες μας έχοντας τη βάση τους σε αρχαίες τελετές, αρχέγονες και που συνεχίστηκαν πολλές φορές κάτω από χριστιανικό μανδύα. Παραδόσεις που άλλοτε ζουν ως τις μέρες μας κληρονομημένες από την πρώιμη αρχαιότητα, αντανάκλυντας αρχέγονους φόβους, δοξασίες και άλλες που χάθηκαν πολύ πρόσφατα ή χάνονται στις μέρες μας. Εξαιρετικά ενδιαφέρουσες λαϊκές τελετουργίες που συντελούνται σε διάφορα μέρη της Ελλάδας προσεγγίζοντας το ύψος, τη σημασία τους, τα σύμβολα και τις λειτουργίες.

Β.Ρ.

16:00

Τρία πουλάκια κάθονται

του Νικόλα Σπανού

Ο Δήμος είναι ένας ιδιόρρυθμος νεαρός. Ζει στην Αθήνα, σ' ένα παλιό νεοκλασικό σπίτι, μαζί με την εξίσου ιδιόρρυθμη γεροντοκόρη θεία του, τη Χαρίκλεια. Εργάζεται επιδιωρώντας παπούτσια, όμως περνάει τον περισσότερο καιρό του γυρνώντας με το ποδήλάτο του, αμπελοφιλοσοφώντας και αλλάζοντας ερωτικούς συντρόφους. Το χόμπι του Δήμου είναι να... απελευθερώνει τα ψάρια της στέρας του δημοτικού κήπου και να τα ρίχνει πάλι πίσω στη λίμνη. Η σύλληψή του από την αστυνομία γι' αυτήν την παράνομη πράξη θα οδηγήσει στη γνωριμία του με το Σπύρο, τον αστυνομικό διοικητή της περιοχής. Η γνωριμία τους δ' αναστατώσει τη μίζερη, ασφυκτική ζωή του Σπύρου: ο αστυνομικός θα ερωτευτεί την κολλητή της κοπέλας του Δήμου, τη Ρούλα, θα παρατήσει τη γυναίκα του και θα μετακομίσει στο σπίτι του Δήμου, αλλάζοντας πλήρως ιδέες και τρόπο ζωής. Και σαν μην έφταναν όλα αυτά, στο σπίτι καταφτάνει ο ξενιτεμένος πατέρας του Δήμου, μαζί με τη νέα του σύντροφο και την κόρη της, την οποία θα ερωτευτεί παράφορα ο Δήμος, μπλέκοντας έτσι απίθανα την κατάσταση...

Γ.Π.

18:00

Βαρέα ανθυγιεινά

του Αντώνη Παπαδόπουλου

Ένας οδηγός φορτηγού, έχοντας ένα ατύχημα, βρίσκεται κατά τύχη σ' ένα χωριό στο βουνό. Πάνω στην κουβέντα και ακούγοντας το παλιό όνομα του χωριού ανακαλύπτει σ' αυτό τον τόπο που μεγάλωσε. Όταν όμως γεμάτος χαρά αποκαλύπτει την ταυτότητά του, συναντά την οργή των κατοίκων. Ο Μπαλής υπήρξε ήρωας της αντίστασης, θεωρούνταν όμως από όλους νεκρός. Το χωριό εκμεταλλεύτηκε τον τοπικό του ήρωα και όλοι φοβούνται ότι η αποκάλυψη ότι είναι ζωντανός μόνο καλό δε θα κάνει στον τόπο τους. Έτσι αντί να τον καλοϋποδεχτούν τον κλείνουν σ' ένα υπόγειο μέχρι να σκεφτούν τι θα κάνουν. Ταυτόχρονα παλιές μνήμες ξετυλίγονται και οι σχέσεις του Μπαλή με τα ιστορικά γεγονότα αλλά κυρίως με τα πρόσωπα σιγά σιγά έρχονται στην επιφάνεια.

Β.Ρ.

Οι προβολές είναι ανοικτές για το κοινό με την έκδοση εισιτηρίου αξίας 5€

Για τους κατόχους της CINEKARTA F η είσοδος είναι δωρεάν.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

ΤΟ «ΚΕΝΤΡΟ» ΟΔΗΓΕΙ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΑΙΝΙΑ ΣΤΗΝ ΑΙΘΟΥΣΑ

Στο Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου δεν παράγουμε μόνο. Στηρίζουμε και τη διανομή.
47 ταινίες μεγάλου μήκους, 6 ντοκιμαντέρ και περισσότερες από 30 ταινίες μικρού μήκους,
προβλήθηκαν τα τελευταία τρία χρόνια στις αίθουσες.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

Πανεπιστημίου 10, 106 71 Αθήνα Τηλ. 210 3678500 Fax 210 3648269

e-mail: info@gfc.gr

www.gfc.gr

Manish Jha

σκηνοθέτης της ταινίας
Έθνος χωρίς γυναίκες

Πόσο δύσκολη ήταν η εμπειρία του ρόλου για την πρωταγωνίστρια σου; Εξαιρετικά δύσκολη, γιατί καταρχήν προέρχεται από μια πλούσια οικογένεια και ποτέ δεν είχε επισκεφτεί χωριό. Όταν πρωτοδιάβασε το σενάριο αρνήθηκε να το κάνει. Είχε σοκαριστεί. Μου ήταν πολύ δύσκολο να βρω πρωταγωνίστρια από τα casting. Αφού τελικά δέχτηκε να το κάνει, κατά τη διάρκεια των γυρισμάτων κατέρρευσε για περίπου μια εβδομάδα. Της είμαι πολύ ευγνώμων, που τελικά δέχτηκε αυτή την πρόκληση.

Γιατί επέλεξε στην πρώτη σκηνή - καταγγελία της ταινίας, το μωρό να πνίγεται σε ένα βαρέλι γάλα; Συμβαίνει, όντως, έτσι στην πραγματικότητα;

Κάνοντας την έρευνα μου, ήρθα σε επαφή με διάφορους σκληρούς τρόπους θανάτωσης των βρεφών. Σε κάποια μέρη καταγράφεται και αυτός ο τρόπος με το γάλα, αν και δεν είναι τόσο συνηθισμένος, γιατί το γάλα κοστίζει ακριβά. Εγώ, το είδα συμβολικά. Το γάλα είναι πηγή ζωής, δίνεται από τη μάνα στο παιδί. Είναι σημαντικό για την ανάπτυξη του βρέφους. Εδώ, συμβαίνει το ακριβώς αντίθετο. Το νεογέννητο δεν πίνει γάλα για να αναπτυχθεί, αλλά πνίγεται μέσα σε αυτό.

Σήμερα, τι γίνεται με το θέμα της βρεφοκτονίας στην Ινδία; Είναι, ακόμη, τόσο σκληρά τα πράγματα;

Εξαιτίας της τεχνολογίας, είναι λίγο πιο εξευγενισμένη η κατάσταση στις μεγάλες πόλεις. Εάν το υπερηχογράφημα δείξει κορίτσι, τότε γίνεται κατευθείαν έκτρωση. Στα μικρά χωριά, όπου δεν υπάρχουν τα χρήματα, θανατώνονται ακόμη τα νεογέννητα και φυσικά δεν υπάρχουν επίσημες αναφορές. Μόνον πολύ πρόσφατα η Πολιτεία παραδέχτηκε ότι αγνοούνται 35 εκατομμύρια γυναίκες, και όχι 50, όπως υποστηρίζει η UNESCO.

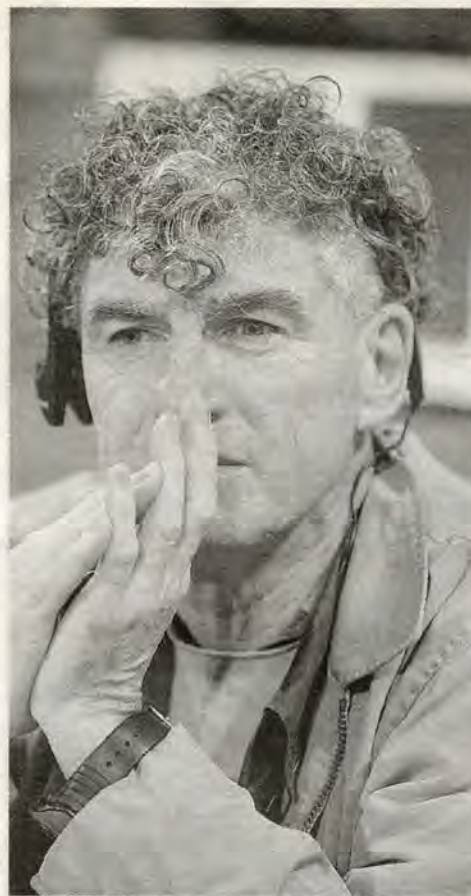
Η γυναίκες, μάλλον, καταλαμβάνουν ένα πολύ ιδιαίτερο κομμάτι της καρδιάς σου...

Πράγματι. Οι γυναίκες δεν αντιπροσωπεύουν μόνο την σεξουαλική επιθυμία των ανδρών. Είναι η ψυχολογική και συναισθηματική παρουσία τους που είναι σημαντική, όσο και η συνεισφορά τους για την ανάπτυξη μιας χώρας. Εάν ένα κράτος δεν σέβεται τις γυναίκες, τότε στερεί σε ένα ποσοστό 50% του πληθυσμού να συνεισφέρει ενεργά στην ανάπτυξη του. Αυτός, εξάλλου, είναι και ένας από τους σημαντικότερους λόγους που η Ινδία έμεινε πίσω σε σχέση με τον κόσμο. Είχε μια πλούσια κουλτούρα, έναν τεράστιο πολιτισμό και άφησε τις γυναίκες στο έλεος της τύχης τους.

Στο τέλος η πρωταγωνίστρια της ταινίας φέρνει στον κόσμο ένα κοριτσάκι. Να υποθέσουμε ότι είσαι αισιόδοξος για την έκβαση των πραγμάτων στην Ινδία;

Θέλησα να έχω ένα αισιόδοξο φινάλε. Αφήνω την τύχη, όχι μόνο της ταινίας, αλλά και της Ινδίας στα χέρια του κοινού. Υπάρχει πολύ μεγάλο πρόβλημα, όντως, αλλά πάντα στα χέρια του ανθρώπου υπάρχει ελπίδα.

Συνέντευξη: Άρης Καβατζίκης

Στην ουσία αυτό που κάναμε στην ταινία *Ευτυχισμένοι μαζί* ήταν ότι πήγαμε στην Αργεντινή για να καταλάβουμε καλύτερα τι ακριβώς αισθανόμασταν για το Χονγκ Κονγκ. Οι ταινίες του Wong Kar-wai δεν θα μπορούσαν να γίνουν σε διαφορετικό ύφος, σε διαφορετική γλώσσα. Οι περισσότεροι θεατές ανταποκρίνονται στην ενέργεια, στην οικειότητα της ταινίας που σ' έ- να πολύ μεγάλο βαθμό προέρχεται απ' αυτούς που δουλεύουν σ' αυτήν. Η πολυπλοκότητα, η εγγύτητα και η οικειότητα της σχέσης, η προσωπική εμπλοκή υπάρχει στα πάντα: όχι μόνο στην ιστορία της ταινίας, αλλά στο ότι ζούμε μαζί, εργαζόμαστε μαζί. Αυτό είναι που κάνει πιστεύω τις ταινίες του Wong Kar-wai λίγο διαφορετικές από τις υπόλοιπες ταινίες. Και φυσικά υπάρχει και το ονειρικό στοιχείο.

...ΚΑΙ ΤΟ ΟΝΕΙΡΙΚΟ

Το πιο πολλά απ' αυτά που κάνουμε στις ταινίες του Wong Kar-wai έχουν σχέση με τη λογοτεχνία, όμως είναι λογοτεχνία όχι με λέξεις αλλά με ανθρώπους.

Η συνεργασία μου λοιπόν μαζί του περισσότερο έχει σχέση με την λογοτεχνία και την μουσική παρά με κινηματογραφικές αναφορές ή κάτι σχετικό. Στην πραγματικότητα ποτέ δεν συζητάμε για την ταινία: κουβεντιάζουμε συνήθως για λογοτεχνία ή για μουσική. Και αυτό είναι το άλλο στοιχείο που πρέπει να υπάρχει σε κάθε ταινία: το ονειρικό.

Το οικείο και το ονειρικό: Αν κάποιος αναλύσει κάποια ταινία αυτό θα βρει π.χ. αυτό υπάρχει στον *Indiana Jones*. Αυτό που κάνει η οικειότητα είναι να σε πηγαίνει σ' ένα άλλο ονειρικό κόσμο.

2046

Το 2046 είναι ένας χρόνος, μια μεταφορά για τον χρόνο. Το 1997 το Χονγκ Κονγκ πέρασε από τη βρετανική κυριαρχία στην κινέζικη. Από το 1997 αν προσθέσεις 50 χρόνια, είναι το 2046. Η ταινία ξεκίνησε να γυρίζεται μαζί με την *Ερωτική επιθυμία*, πριν 4 χρόνια. Έχει ένα μήνα ακόμα γυρισμάτων και πάντως θα παιχτεί στις Κάνες του χρόνου. Επομένως νομίζω ότι στην Ελλάδα μπορείτε να τη δείτε τον Ιούνιο σε παρόμοιο DVD (γέλιο). Η ταινία αυτή συμπυκνώνει όλες τις άλλες μας ταινίες. Είναι η πιο λογοτεχνική που έχουμε κάνει ποτέ.

Επιμέλεια: Δημήτρης Μπάμπας

Ο Nat King Cole ακούγεται από τα μεγάφωνα στο Σταυρός Τορνές: είναι η μουσική υπόκρουση από την ταινία *Ερωτική επιθυμία* και ο Chris Doyle χορεύει νωχελικά μαζί με τον υπεύθυνο του γραφείου τύπου του Φεστιβάλ. Έτσι ξεκίνησε το Master Class του ο Αυστραλός διευθυντής φωτογραφίας του Wong Kar-wai. Αντισυμβατικός χειμαρρώδης, αεικίνητος και διαρκώς αυτοσαρκαζόμενος ο Chris Doyle προειδοποίησε το κοινό του "έτσι είμαι πάντα και ίσως και χειρότερα".

Συνόδευσε την ομιλία του -που δυστυχώς δεν μπορεί να μεταδοθεί με τη γραφή- με ανέκδοτα σχετικά με τη ζωή του, μικρές αποκαλύψεις -όπως τι σημαίνει το κινέζικο όνομα του Wong Kar-wai "βασιλιάς φύλακα άγγελος του οίκου"- ενώ δεν παρέλειψε να αναπαραστήσει το πώς γύρισε την τελευταία σκηνή από την ταινία *Τα άγρια μας χρόνια*.

Στις γραμμές που ακολουθούν περιγράφει τη διαμονή του στην Θεσσαλονίκη, αναφέρεται στην συνεργασία του με τον Wong και στην περιπέτεια της δημιουργίας του *Ευτυχισμένοι μαζί*. Ότι ακολουθεί είναι κομμάτια και αποσπάσματα από την συνέντευξη τύπου και το Master Class που έδωσε ίσως ο Chris Doyle, το πιο συναρπαστικό και εκρηκτικό πρόσωπο που πέ- ρασε ποτέ από το Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης....

Chris Doyle

Η ΔΙΑΜΟΝΗ ΤΟΥ ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Εύπνησα χθες 6 ώρα το πρωί, εγκατέλειπα τα γυρίσματα της ταινίας στη Σαγκάη, είμαι εδώ στη Θεσσαλονίκη και θα επιστρέψω πίσω πολύ γρήγορα: αυτή είναι μάλλον μια κανονική μέρα της ζωής μου. Είμαι εξαιρετικά απογοητευμένος (από το φεστιβάλ): χθες με πήγαν να δω μόνο τρεις disco. Χάρηκα όμως όταν μια κοπέλα που χόρευε το χορό της κοιλιάς ήρθε στο τραπέζι μου. Όπως βλέπετε η "αραβική τρομοκρατία" έχει και τις θετικές της πλευρές. (γέλιο)

ΕΝΑ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Πιστεύω ότι όλη η τέχνη εμπνέεται κυρίως από τη μουσική: ξεκινούν όλοι οι συντελεστές μαζί, τελειώνουν μαζί, όμως το ενδιαμέσο κομμάτι το βρίσκουν στην πορεία όπως ακριβώς συμβαίνει με τη μουσική τζαζ. Αυτά ισχύουν κυρίως για τις ταινίες του Wong Kar-wai: ξεκινάμε να δουλεύουμε χωρίς σενάριο, τα γυρίσματα διαρκούν πολύ και με όρους κριτικής θα μπορούσαμε να πούμε ότι βρίσκουμε την ταινία ή η ταινία βρίσκει εμάς.

Κάτι που είναι εξαιρετικά δύσκολο είναι να δημιουργήσεις ένα περιβάλλον εργασίας, να έχεις την ενέργεια, την ελευθερία, να έχεις τη σχέση ανάμεσα στους ανθρώπους, κάτι που είναι πολύτιμο: είναι ένα είδος σχέσης που έχουν οι άνθρωποι στο κρεβάτι ή στην κινηματογραφική σχολή. Πολύ λίγο άνθρωποι το πετυχαίνουν αυτό όμως ο Wong Kar-wai το έχει καταφέρει εδώ και σχεδόν είκοσι χρόνια. Και μπορώ να σας διαβεβαιώσω ότι αυτό το κλίμα εργασίας είναι φρικτό. (γέλιο)

Είναι πολύ δύσκολο να το διατηρήσεις αυτό το κλίμα εργασίας: έχω δουλέψει με πολλούς. Νομίζω ότι Wong Kar-wai είναι η εξαίρεση, είναι πιο δύσκολος, είναι ο καλύτερος, είναι ο πιο στρυφνός, είναι ο έρωτας της ζωής μου.

ΓΙΑ ΤΟ HAPPY TOGETHER

Το ζήτημα ήταν να κάνουμε κάτι στο οποίο δεν θα επαναλαμβανόμαστε, ήταν να αλλάξουμε ζωή. Νομίζω ότι ο καθένας το κάνει αυτό όταν

“Νομίζω ότι Wong Kar-wai είναι η εξαίρεση, είναι πιο δύσκολος, είναι ο καλύτερος, είναι ο πιο στρυφνός, είναι ο έρωτας της ζωής μου.”

χωρίζει από το φίλο ή τη φίλη του, όταν πηγαίνει σε μια άλλη χώρα. Έτσι πήγαμε όσο το δυνατό μακρύτερα γινόταν από το Χονγκ Κονγκ. Προχωρήσαμε πέρα από την σεξουαλική μας ταυτότητα και προσπαθήσαμε να κάνουμε μια "gay" ταινία. Όμως όλοι οι "gay" στην Αργεντινή νομίζουν ότι είναι "straight", τούς αρέσουν απλώς οι ποισνοί των γυναικών. (γέλιο).

Έτσι πήγαμε όσο πιο μακριά γινόταν, μέχρι τη Γη του Πυρός, όμως δεν βρήκαμε εκεί "gay" εκτός τελικά απ' αυτούς που φέραμε μαζί μας, οι οποίοι ήταν οι δύο ηθοποιοί που πρωταγωνιστούσαν. Αυτό αντιπροσωπεύει το τι είναι η ταινία: πέρασαμε έξι μήνες, όλοι στο συνεργείο μου έγιναν ειδικοί στα κρασιά της Αργεντινής. Για να "βρούμε" την ταινία έπρεπε προηγουμένως να πούμε πολύ.

Μετά από τόνους μήνες στην Αργεντινή καταλήξαμε να βρούμε το 90% της ταινίας σ' ένα δωμάτιο. Όλοι μας ρωτούσαν γιατί δε μείνατε στο Χονγκ Κονγκ αφού γυρίσατε όλη την ταινία σ' ένα δωμάτιο. Ίσως γιατί το Χονγκ Κονγκ δεν ήταν αρκετά διεφθαρμένο.

ΤΟ ΟΙΚΕΙΟ...

Για μένα το σινεμά έχει σχέση με δύο πράγματα: το οικείο και το ονειρικό. Αν κάτι δεν σου είναι αρκετά οικείο τότε δεν μπορείς να μιλήσεις για κάτι που δεν ξέρεις. Τότε κάνεις ταινίες όπως το *Matrix 7* -με συγχωρείτε, *Βίβλος 7* ή *Βίβλος Reloaded* όπως θα έπρεπε να είναι ο τίτλος της ταινίας (γέλιο).

Στις περισσότερες ταινίες του Wong Kar-wai ο τόπος των γυρισμάτων απείχε μόλις ένα λεπτό από το σπίτι μου. Μια ταινία μάλιστα γυρίστηκε μέσα στο διαμέρισμά μου. Αυτό το αντιλαμβάνονται όλοι όσοι έχουν προσπαθήσει να κάνουν την πρώτη τους ταινία: αυτή συνήθως επικεντρώνεται σε γνωστά θέματα, γνωστά πρόσωπα, είναι αυτοβιογραφική. Πρέπει το θέμα να σου είναι οικείο διαφορετικά δεν μπορείς να μιλήσεις για κάτι που δεν γνωρίζεις.

Kitchen bar

Όλα, εδώ ...μαγειρεύονται!

breakfast
lunch
coffee
dinner
long drinks

Το επίσημο
εστιατόριο του
44^ο Φεστιβάλ
Κινηματογράφου
Θεσσαλονίκης

Αποθήκη Β' Λιμένας Θεσσαλονίκης
Τηλ: 2310 502241 Fax: 2310 502242

Γνήσια κρητική κουζίνα με προϊόντα
αποκλειστικά από την Κρήτη.

Εδώ θα βρείτε την σπιτική τσικουδιά (ρακί)
με τον μεζέ της, τον παραδοσιακό ντάκο με
προζύμι ψημένο σε ξυλόφουρνο, στάκα με τ' αυγά,
λαχανοπιτάκια, ξύγαλο, σπειακές ελιές, απάκι
και πολλούς άλλους μεζέδες.

Αξίζει να δοκιμάσετε τα σπιτικά πιάτα ημέρας,
μαγειρεμένα με αγνά υλικά.

Συμβουλή: αφήστε το προσωπικό του καταστήματος
να σας προτείνει γεύσεις και να σας περιποιηθεί με
τον ξεχωριστό κρητικό τρόπο φιλοξενίας.

Τσιμισιά

κρητική κουζίνα ρακάδικο

Ανοιχτά από τις 1 το μεσημέρι
μέχρι τις 3 το βράδυ.

Θα μας βρείτε στην **Τσόπελα 2**,
πίσω από το Κ.Θ.Β.Ε.
και στο τηλέφωνο **0310 228 300**

Μητροπούλεως

Εθν. Αντώνης

Τσόπελα

Κ.Θ.Β.Ε.

44^ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Μοσχοφίλερο Μπουτάρη
και Αγιωργίτικο Μπουτάρη
Για σινεφίλ και όχι μόνο.

BOUTARI

ΠΕΜΠΤΗΣ ΓΕΝΕΑΣ

www.boutari.gr

ARROW/GRAPHIS

Επιμέλεια: Δημήτρης Μπάμπας

Γράμματα στον άνεμο / Lettere al vento

του **Edmond Budina** (Αλβανία/Ιταλία, 2002)

Ο κεντρικός χαρακτήρας είναι ο Νίκο, ένας καθηγητής και κομματικό στέλεχος. Η αλλαγή του καθεστώτος θα σημαίνει την απάρχη μιας σειράς καταστροφών: ο γιος του μεταναστεύει στην Ιταλία, ο ίδιος θα απολυθεί από τη δουλειά του, κατηγορούμενος ως συνεργάτης της κομμουνιστικής αστυνομίας. Κάθε προσπάθειά του για επιβίωση καθίσταται ατελέσφορη αφού η χώρα είναι βυθισμένη στη δίνη της ανέχειας. Η οικογένεια του Νίκο εξαρτάται πλέον από τα εμβάσματα του γιου που στέλνονται από την Ιταλία. Όταν επιστολές και χρήματα θα πάσουν να έρχονται τότε ένας ανήσυχος πατέρας θα περάσει στην άλλη πλευρά της Αδριατικής αναζητώντας τα ίχνη μιας μακρινής απουσίας.

Παρακολουθώντας τα βήματα ενός πατέρα που αναζητά τον γιο του, η ταινία είναι ένα λεπτομερές πορτραίτο μιας δύσκολης ζωής στην Αλβανία του σήμερα.

Λεπτομερής καταγραφή της κοινωνικής κατάστασης, απεικόνιση της διάλυσης και της εσωτερικής καταστροφής, η ταινία οργανώνεται γύρω απ' το τραγικό πρόσωπο ενός πατέρα (στο ρόλο ο ίδιος ο σκηνοθέτης). Περισσότερο παρατηρητής παρά ένα πρόσωπο που δρα, ο Νίκο βρίσκεται παρ' όλη την ανέχεια του σε μια προνομιακή θέση: έχει διατηρήσει αλώβητη μια ηθική στάση απέναντι στα πράγματα. Και ακριβώς αυτή είναι και η τραγωδία του: σε μια χώρα που έχει ολισθήσει εκτός των άλλων προς μια ηθική παρακμή η παρουσία του είναι εκτός τόπου και χρόνου. Χωρίζοντας την ταινία σε δύο τμήματα –αυτό που διαδραματίζεται στην Αλβανία και αυτό της Ιταλίας– η σκηνοθεσία δεν αφηγείται μόνο την ιστορία μιας χώρας και των κατοίκων της, αλλά και των μεταναστών της. Το τμήμα της Ιταλίας δείχνει ως ένα αναπόφευκτο συμπλήρωμα στην Αλβανική τραγωδία. Η θλίψη, ο πόνος, η οργή και το πένθος του αφορούν λοιπόν όχι μόνο τον ίδιο αλλά μια ολόκληρη χώρα. Ο απαισιόδοξος τόνος του τέλους δεν μπορεί να απαλυνθεί από την συνειδητοποίηση ότι ο ήρωας παραμένει ηθικά ακέραιος. Η ταινία είναι μια ιταλική παραγωγή και προβλήθηκε στις αίθουσες της Ιταλίας.

Κυριακή 30 Νοεμβρίου, **Cine Σταύρος Τορνές, 13:00**

Edmond Budina

ΒΛΕΠΟΝΤΑΣ ΤΑΙΝΙΕΣ

Γεννήθηκα στα Τίρανα αλλά όταν ήμουν 10 χρόνων η οικογένειά μου μετακόμισε στην Κορυτσά όπου πέρασα τα χρόνια που με διαμόρφωσαν. Στα αλήθεια μου λείπουν τα Τίρανα, όμως αυτή την στιγμή, βαθιά μέσα μου, νοσταλγώ τα χρόνια που πέρασα στην Κορυτσά, ένα μέρος με εξαιρετική πολιτιστική παράδοση. Η πρώτη μου επαφή με το διεθνή κινηματογράφο έγινε εκεί. Στις αρχές αυτό που όλοι βλέπαμε ήταν ρωσικές ταινίες. Αργότερα είδα τις πρώτες μου γαλλικές και ιταλικές ταινίες, αν και αυτές δεν ήταν από τους αληθινά μεγάλους σκηνοθέτες. Ήταν η ταινία του Francesco Rosi, *Le Mani sulla Citta* που μου έδωσε την ευκαιρία να κατανοήσω τι πραγματικά σημαίνει σκηνοθεσία στον κινηματογράφο. Στην συνέχεια ανακάλυψα επίσης το έργο του De Sica και των άλλων συντελεστών του νεορεαλισμού (φυσικά μόνο αυτών που μας επιτρεπόταν να δούμε). Ήταν ο Fellini που μου προκάλεσε την μεγαλύτερη έκπληξη, αν και τότε ήμουν ήδη ενήλικας. Οι ταινίες του είχαν απαγορευτεί στην Αλβανία, αφού δεν είχαν ένα μαρξιστικό –λενινιστικό περιεχόμενο. Ο Fellini είναι χωρίς αμφιβολία ένας από τους σκηνοθέτες με την μεγαλύτερη επιρροή παγκόσμια –και επίσης ο αγαπημένος μου.

ΣΤΗΝ ΑΛΒΑΝΙΑ

Εργαζόμουν στο θέατρο. Για 18 χρόνια εργαζόμουν στο Εθνικό Θέατρο της Αλβανίας. Ένα από τα έργα που παρουσίασα στην σκηνή το *H Νύχτα του Φεγγαριού* σημείωσε μεγάλη επιτυχία και στο κοινό και στους κριτικούς. Όχι μόνο γιατί για πρώτη φορά ανοικτά μιλούσαμε ενάντια στο κομμουνιστικό καθεστώς αλλά και για τον τρόπο που παρουσιαζόταν στη θεατρική σκηνή. Ήταν μια παράσταση διαφορετική, όχι ρεαλιστική, όχι νατουραλιστική, όχι ιδεολογικά φορτισμένη όπως όλες αυτές που γινόνταν τότε στην Αλβανία.

Τότε το 1990 ξεκίνησε η εξέγερση των φοιτητών και με προσκάλεσαν να συμμετέχω στην επιτροπή των 25 φοιτητών και 5 καθηγητών του πανεπιστημίου των Τιράνων. Επισκεφθήκαμε τον κομμουνιστή πρόεδρο για να ζητήσουμε πολιτικό πλουραλισμό. Ήταν κάτι απίστευτο και τώρα, με την απόσταση του χρόνου, μπορώ να πω το αντιμετώπιζω με πολύ φόβο. Σαν διανοούμενος έκανα τα καθήκον μου και μετά αποσύρθηκα. Εκείνη την εποχή καθώς γυρίζαμε σπίτι στις 5 ή ώρα το πρωί μαζί με τους φίλους μου –οι οποίοι τώρα είναι υπουργοί, βουλευτές– λέγαμε ότι όταν επιτέλους έχουμε δημοκρατία, ο καθένας θα έπρεπε να επιστρέψει στην ζωή του και να εγκαταλείψουμε την πολιτική. Ο μοναδικός που το έκανα ήμουν εγώ. Οι άλλοι είναι ακόμα εκεί και είναι πολύ πλούσιοι.

(αποσπάσματα από συνεντεύξεις στα www.Cineuropa.Org και www.Fice.it)

Λάσπη / Camur

του **Dervis Zaim** (Ιταλία/Κύπρος/Τουρκία, 2003)

Κεντρικά πρόσωπα της αφήγησης είναι τέσσερις φίλοι: όλοι γύρω στα σαράντα έχουν ζήσει τα γεγονότα του 1974, την τουρκική εισβολή και τον επακόλουθο βίαιο χωρισμό των δύο κοινοτήτων. Ο Temel θέλει απεγνωσμένα να μιλήσει για τα εγκλήματα εκδίκησης που διέπραξε εις βάρος των ελληνοκύπριων κατά την διάρκεια της εισβολής, αλλά φοβάται. Τώρα εργάζεται σ' ένα πρόγραμμα των Ηνωμένων Εθνών που σκοπό έχει να αμβλύνει την ένταση ανάμεσα στις δύο κοινότητες. Ο Ali πάσχει από μια μυστηριώδη ασθένεια και δεν μπορεί να μιλήσει, συμμετέχει όμως στο πρόγραμμα του ΟΗΕ στέλνοντας το άγαλμα του στην ελληνοκυπριακή πλευρά για να τοποθετηθεί στο παλιό του σπίτι ως μια υπόμνηση της παλιάς παρουσίας του στον χώρο. Ο Halil είναι μάλλον αδιάφορος για το παρελθόν και θα προτιμούσε να παραμείνει θαμμένο. Τέλος η αρραβωνιαστικιά του Aisha εργάζεται ως γυναικολόγος σ' ένα εργαστήριο τεχνητής γονιμοποίησης.

Κυριακή 30 Νοεμβρίου, **Cine Σταύρος Τορνές, 21:00**

Ανταλλακτικά / Rezervni deli

του **Damjan Kozole** (Σλοβενία, 2003)

Κεντρικά πρόσωπα της δραματικής πλοκής είναι ένα ζευγάρι νεαρών γυναικών που νοικιάζουν ένα διαμέρισμα σε μια μάλλον παράξενη πολυκατοικία. Οι ένοικοι της, εκκεντρικοί και γεμάτοι περιέργεια δείχνουν αδιάφοροι στην αρχή για τις δύο γυναίκες. Οι γείτονες τους είναι ένας γιατρός που κάνει παράνομα εκτρώσεις στη σοφίτα και ο γιος του, μια νεαρή πόρνη που μένει στο ισόγειο, ένας μισότρελος βετεράνος του εμφυλίου πολέμου, ένας συνταξιούχος που κρύβει την σε αποσύνθεση πεθαιμένη γυναίκα του για να εισπράττει την σύναξη της και τέλος το ζευγάρι των ιδιοκτητών με τον γιο τους. Πραγματικός δυνάστης της πολυκατοικίας και κυρίαρχη του χώρου η αδιάκριτη μεσήλικας ιδιοκτήτρια γεμάτη περιέργεια θα παρακολουθήσει τις δύο νεαρές γυναίκες και θα εισβάλλει στην προσωπική τους ζωή. Ότι θα αντικρίσει θα τη σοκάρει και η αντίδραση της θα προκαλέσει μια αλυσιδωτή έκρηξη γεγονότων με τραγική κατάληξη. Περιτριγυρισμένες από μισαλλόδοξους, οργισμένους μικροαστούς οι δύο νεαρές γυναίκες μοιάζουν απελπιστικά αβοήθητες και τραγικά μόνες.

Κυριακή 30 Νοεμβρίου, **Cine Σταύρος Τορνές, 15:00**

Σ Υ Ν Ε Ν Τ Ε Υ Ξ Η

Aljosa Konicic, ηθοποιός της ταινίας *Ανταλλακτικά*

Πείτε μας λίγα λόγια για την ιστορία της ταινίας.

Είναι δύο τύποι, ο Λούντβιχ και ο Ρούντι που μεταφέρουν λαθρομετανάστες από τα σύνορα της Κροατίας στην Ιταλία. Βλέπουμε την ιστορία αυτών των δύο ανθρώπων και τη σχέση τους με τους λαθρομετανάστες. Η ιστορία διαδραματίζεται στο Krsko, που παλιότερα ήταν το σύμβολο της ενότητας και της αδελοφσύνης στη Γιουγκοσλαβία και τώρα είναι τα σύνορα που πρέπει να περάσουν οι μετανάστες. Είναι ένα πολύ προβληματικό σημείο αυτής της περιοχής.

Κατά πόσο ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα η ιστορία των μεταναστών που βλέπουμε στην ταινία;

Ένα χρόνο πριν αρχίσουν τα γυρίσματα οι μετανάστες έφταναν τους 150.000 και ο πληθυσμός της Σλοβενίας είναι 2 εκατομμύρια. Δεν γίνεται να τους σταματήσουμε όλους αυτούς για να γυρίσουν στη Σλοβενία, γιατί δεν έχουμε ούτε το χώρο ούτε τα χρήματα.

Στην ταινία οι μετανάστες αντιμετωπίζονται ως «ανταλλακτικά»;

Είναι ένας συμβολισμός. Όπως στους αγώνες ταχύτητας που έχουν πολύ ρίσκο γιατί αν χτυπήσεις θα χτυπήσεις πολύ άσχημα. Μπορεί να πεθάνεις ή να χάσεις κάποιο μέλος του σώματος. Ο Damjan Kozole έλεγε πως είμαστε ανταλλακτικά για την Ευρώπη. Είναι ένα γεγο-

νός, όμως πιο πολύ είναι μια ερώτηση που θέτουμε στον εαυτό μας.

Γιατί επιλέξατε το ρόλο, του Ρούντι;

Για πολλούς λόγους. Κατ' αρχήν ήταν μια πολύ καλή σύμπτωση η συνάντησή μου με τον Damjan. Και αυτό γιατί είναι αυτοδίδακτος και έχει πολύ καλή σχέση με τους ηθοποιούς. Γνωρίζω και ζω με ανθρώπους σαν τον Ρούντι και δεν είναι πολύ διαφορετικοί. Μερικές φορές νιώθουν να μοιράζονται το πεπρωμένο τους με τους μετανάστες. Δεν ονειρεύονται τίποτα, νοιάζονται μόνο να έχουν υλικά αγαθά και να μην έχουν προβλήματα.

Ποιο μήνυμα θέλει να περάσει η ταινία;

Είναι μια ταινία που σε βάζει να αναρωτηθείς για κάποια πράγματα. Μπορεί να μην τα σκέφτεσαι όταν τη βλέπεις αλλά κάποια στιγμή στη ζωή σου θα συναντήσεις μια κατάσταση στην οποία θα χρησιμοποιήσεις τη φιλοσοφία των *Ανταλλακτικών*. Δεν είναι μια ταινία για διασκέδαση. Γενικά από όλη την εμπειρία καταλάβαμε πόσο πολύτιμη είναι η ζωή.

Η γνώμη σας για το Φεστιβάλ

Πρώτη φορά έρχομαι στην Ελλάδα και μ' άρεσε πάρα πολύ η Θεσσαλονίκη. Στο Φεστιβάλ μου συμβαίνουν μόνο ωραία πράγματα. Ποτέ ξανά δεν έχω συναντήσει ανθρώπους από τόσο διαφορετικές χώρες με τόσο κοινά ενδιαφέροντα.

Συνέντευξη: Όλγα Κοζάκη

18:00
καφέ

18:10
σινεμά

παίζει κέντρο!

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΙ
ΟΡΕΟΝ ΠΛΑΤΕΙΑ
Τσιμισκή 43 & Αριστοτέλους

8 αίθουσες... δίπλα σου!

www.odeon.gr

Ευχαριστούμε τον Όμιλο Υγείας EUROMEDICA για την ευγενική προσφορά του, να καλύψει τις ανάγκες υγείας, που μπορεί να προκύψουν στους προσκεκλημένους του Φεστιβάλ κατά τις ημέρες της διεξαγωγής του.

ΚΛΙΝΙΚΗ EUROMEDICA - ΚΥΑΝΟΥΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

Βιζύης 1, Τηλ. 2310 966.100

ΔΙΑΓΝΩΣΤΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ: EUROMEDICA ΔΑΝΙΗΛΙΔΗ

Τσιμισκή 19,
Τηλ.: 2310 257.231-5

EUROMEDICA ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΟ

Ακταίου 3 (Ν. Ελβετία)
Τηλ.: 2310 320.516

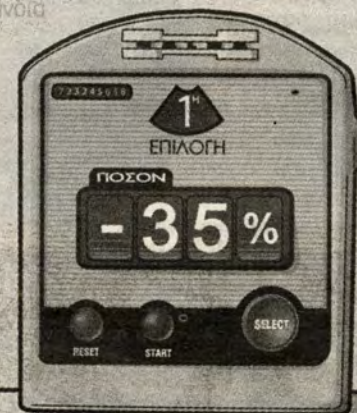
EUROMEDICA ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ

Τσιμισκή 43,
Τηλ.: 2310 240.864

EUROMEDICA

ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΑΡΟΧΗΣ ΙΑΤΡΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Ιταλία Αργεντινή Τσεχία Καναδάς
Ολλανδία Γαλλία Γερμανία Αιγύπτος
Φθηνότερες κλήσεις στο εξωτερικό;

ΟΤΕ ΠΙΛΟΓΕΣ

Κερδίστε 35%
μέχρι και
στις διεθνείς κλήσεις!
χωρίς καμία επιβάρυνση!

Αγγλία Δανία Ουγγαρία Ρωσία Βουλγαρία
Βελγίο Αυστραλία
Τώρα με τον ΟΤΕ, έχετε επιλογές!

Γιατί ο ΟΤΕ σας προσφέρει οικονομικότερες κλήσεις προς σταθερά τηλέφωνα στο εξωτερικό, δημιουργώντας αποκλειστικά για σας ένα πρωτοποριακό Πακέτο Σταθερής Τηλεφωνίας, τόσο ευέλικτο, ώστε να προσαρμόζεται ανάλογα με τις ανάγκες σας.

Κάντε λοιπόν την επιλογή σας!

Ζητήστε τώρα τις ΟΤΕ ΠΙΛΟΓΕΣ, μόνο από τον ΟΤΕ! Επιλέξτε από 1 μέχρι και 3 χώρες στο εξωτερικό και κερδίστε έως και 35% μείωση στο σύνολο των διεθνών κλήσεων. Και όλα αυτά, χωρίς καμία επιβάρυνση.

Υπόλοιποι λογαριασμοί από διεθνείς συνδέσεις (EURO)	Επιλογή προορισμών (χωρών)	Ποσοστά μείωσης		
		Εργασιμές ημέρες	Σαββατοκύριακα	Ολόκληρο το 24ωρο
Μέχρι 6	1 χώρα	-5%	-10%	-25%
	2-3 χώρες	-3%	-7%	-15%
Από 6 μέχρι 9	1 χώρα	-10%	-15%	-30%
	2-3 χώρες	-8%	-12%	-20%
9+	1 χώρα	-15%	-20%	-35%
	2-3 χώρες	-13%	-17%	-25%

αποκτήστε τις:

Καλέστε στο 134

Δίκτυο Καταστημάτων

ΟΤΕ

ote.hop.gr

Sigma

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΓΕΡΜΑΝΟΣ

Παράδεισος / Chastie & Στο δρόμο / Trassa

του *Sergej Dvortsevoy* (Ρωσία/Καζακστάν, 1995 - Γαλλία/Καζακστάν, 1999)

Στην περίπτωση της ταινίας *Παράδεισος* έχουμε μια οικογένεια που ασχολείται με την κτηνοτροφία και περιφέρεται στη στέπα προς αναζήτηση τροφής για τα κοπάδια τους. Τα μέλη της οικογένειας -ο πατέρας, η μητέρα, ο μεγάλος γιος και οι μικρότεροι- προσδιορίζονται από τη σχέση τους με τη ζώα και τη φύση: Μια αγελάδα που αντιμετωπίζει ένα ασυνήθιστο πρόβλημα. Ο γιος που φεύγει με το άλογο στην πόλη για να διασκεδάσει. Η μητέρα που τρώει τα υπολείμματα του φαγητού. Ο πατέρας που επιδιορθώνει τα παπούτσια. Μια καμήλα που την τρυπάνε την μύτη. Σκηνές από την καθημερινότητα τους. Καμήλες, πρόβατα, αγελάδες, άλογα, γαϊδούρια, σκυλιά και άνθρωποι: οι εικόνες αυτές είναι γυμνές από κάθε στοιχείο τεχνολογίας, βρισκόμαστε στο σημείο μηδέν του πολιτισμού.

Στην ταινία *Στο δρόμο* παρακολουθούμε τις διαδρομές μιας ομάδας σαλτιμπάγκων που ακολουθώντας την κεντρική αρτηρία του Καζακστάν, ζουν δίνοντας παραστάσεις. Αποτελούνται από τον πατέρα, τη μητέρα και τα 5 αδέρφια (το μικρότερο μόλις 2 ετών). Οι εικόνες απεικονίζουν επεισόδια μιας καθημερινής ζωής: οι παραστάσεις τους, ένα παιδί που κλαίει, ένας αετός που δεν μπορεί να πετάξει και που τα παιδιά πιάνουν, το νανούρισμα της μητέρας, η πρωινή προσευχή του πατέρα, οι καυγάδες των παιδιών.

Κυριακή 30 Νοεμβρίου, Cine Φρίντα Λιάνα, 11:00

Ιούλης / Shilde

του *Dareshan Omirbaev* (ΕΣΣΔ, 1988)

Μεσημέρι καλοκαιριού. Ένα παιδί ξεκουράζεται στο δωμάτιο. Ύστερα από λίγο βγαίνει έξω και συναντά έναν φίλο του. Ο ήλιος είναι εκτυφλωτικός και αυτοί ηγαίνονται σινεμά. Πληρώνουν εισιτήριο και παρακολουθούν απόλυτα προσπλημένοι μια ταινία του ινδικού σινεμά. Βγαίνοντας ο ήρωας ανταλλάσσει βλέμματα όλο σημασία με μια συνομήλικη του. Αργότερα ο ήρωας θα ονειρευτεί ότι βρίσκεται σε μια συναυλία κλασικής μουσικής. Θα κλέψουν με τον φίλο του καρπούζια και θα προσπαθήσουν να τα πουλήσουν στους επιβάτες ενός τρένου. Το αχανές του τοπίου προκαλεί την αίσθηση ενός χώρου χωρίς περιορισμούς όπου οι δύο μικροί ήρωες μπορούν να κινηθούν και είναι αυτό που επιτείνει την αίσθηση της ανεμελιάς. Η ταινία γεμάτη από αναφορές στο κλασικό ρωσικό σινεμά (και όχι μόνο) είναι μια απεικόνιση της νωχέλειας, ραθυμίας, της θερινής ραστώνης.

Καϊράτ / Kairat

του *Dareshan Omirbaev* (Καζακστάν, 1991)

Ένας νέος, ο Καϊράτ, έρχεται με το τρένο στη μεγάλη πόλη. Δίνει εξετάσεις και για κακή του τύχη πιάνεται να αντιγραφεί. Κάνει μαθήματα οδήγησης. Συχνάζει σε κινηματογράφους. Μένει σ' ένα κοιτώνα με άλλους σπουδαστές και τρώει στην φοιτητική λέσχη. Προσπαθεί να σχετισθεί με γυναίκες και μετά τις πρώτες αποτυχημένες προσπάθειες θα γνωρίσει την Indira, μια σιδηροδρομικό που συχνάζει και αυτή στο ίδιο σινεμά με τον ήρωα. Όμως παρά την αρχική ευφορία ο Καϊράτ γρήγορα χάνει την επαφή μαζί της: η Indira στην διάρκεια των ταξιδιών της με το τρένο θα ερωτευθεί τον μάγιστρο του τρένου, τον Maradona. Ο Καϊράτ θα έρθει σε σύγκρουση μ' ένα συγκάτοικο του στον κοιτώνα που μένει και θα παλέψουν. Ο Καϊράτ θα χάσει την μονομαχία...

Βαθύτατα επηρεασμένη από το σινεμά του Robert Bresson, η ταινία απεικονίζει την εμπειρία της νεότητας, μ' ένα τρόπο λιτό, καθαρό και σαφή. Ο ήρωας ζει μια ζωή μοναχική, αναζητώντας απεγνωσμένα μια γυναικεία παρουσία. Υπάρχει κάτι βαθύτατα μελαγχολικό στους δισταγμούς του, στην ανασφάλεια του, καθώς κοιτάζει μια γυναίκα στο λεωφορείο: Είναι ο σεξουαλικός πόθος που κρύβεται πίσω από τον ατράχο νεαρό που περιφέρεται με κάθε μεταφορικό μέσο. Το τρένο που διασχίζει τις ατέλειωτες στέπες του Καζακστάν θα γίνει ο τόπος για τις ερωτικές συνευρέσεις όλων εκτός του ήρωα, ενώ τραμ και το λεωφορείο είναι οι χώροι όπου ο ήρωας δοκιμάζει να αγγίξει το γυναικείο σώμα.

Με ασαφή πολλές φορές τα όρια ανάμεσα στην πραγματικότητα και το όνειρο, η αφήγηση, βαθύτατα υποκειμενική, υιοθετεί εν τέλει την οπτική του ήρωα. Έτσι ο θεατής βυθίζεται στο σύμπαν του ήρωα, ζει την εμπειρία μιας μοναχικής ζωής.

Κυριακή 30 Νοεμβρίου, Cine Φρίντα Λιάνα, 13:00

Η ζωή θέλει θάρρος / Mesto na seroj treugolke

του *Ermek Shinarbaev* (Καζακστάν, 1993)

Καλοκαίρι στην Άλμα-Άτα. Δύο φίλοι μοιράζονται ένα τσιγάρο κασίς. Ύστερα από λίγο ο ένας, μαστουρωμένος, αρχίζει να απαγγέλλει στίχους από ένα ποίημα που έχει γράψει. Αργότερα είναι γυμνοί μαζί με τη φίλη του όταν εισβάλλει η μητέρα της εξαγριωμένη. Η φωνή της Μαρίας Κάλας ακούγεται από ένα μαγνητόφωνο, ενώ κάποιος παίζει κιθάρα. Μια μεγάλη παρέα φοιτητών συγκρίνουν τη Νέα Υόρκη και την Άλμα-Άτα. Δύο φίλοι συζητούν για τον Γιαπωνέζο συγγραφέα Mishima. Αργότερα τσακώνονται με δύο μεθυσμένους για ασήμαντη αφορμή. Ένας από τους ήρωες συζητά με τη φίλη του για τη σχέση τους και αργότερα αρνείται να κάνει έρωτα μαζί της. Στο μπαλκόνι ένας φοιτητής απαγγέλλει ποίηση, ενώ η φωνή της Μαρίας Κάλας πλημμυρίζει τον χώρο. Συζητήσεις για τον στρατό, για την ευτυχία, για τον θεό. Κάποιος μόνος του στο δωμάτιο ενώ έξω βρέχει.

Κυριακή 30 Νοεμβρίου, Cine Φρίντα Λιάνα, 15:30

Η βιογραφία ενός νεαρού ακορντεονίστα Kozymnin karazy

του *Satibaldy Narimbetov* (Καζακστάν, 1994)

Κεντρικό πρόσωπο της αφήγησης είναι ο Esken, ένας 10χρονος που ζει σ' ένα μικρό χωριό στο Νότιο Καζακστάν. Ο Esken, δεν έχει ακόμα απογαλακτισθεί, παίζει ακορντεόν και αρχίζει να ανακαλύπτει τον κόσμο, λίγο μετά το τέλος του Β' Παγκόσμιου πολέμου. Οι παιδικές φιλίες, τα πρώτα σκιρτήματα του έρωτα, οι χαρακτηριστικοί τύποι του χωριού. Παρατηρεί τους ενήλικες που τον περιβάλλουν: τον "ηλίθιο" του χωριού, τη μητέρα και το πατέρα, την καλόκαρδη πόρνη, την γοπευτική βιβλιοθηκάρχη.

Ο Esken θα γίνει ένα σημαντικό πρόσωπο για το χωριό του: με το ακορντεόν του συμμετέχει στο γλέντια που οργανώνονται κάθε Σάββατο βράδυ. Όμως η ζωή του χωριού ελέγχεται από το Κομμουνιστικό Κόμμα, που παρακολουθεί τα πάντα και περιορίζει τις αντίθετες απόψεις (ακόμα και αν αυτές είναι έκφραση ενός ανθρωπισμού). Έτσι μέσα στην νύχτα ο πατέρας του Esken θα συλληφθεί από την σταλινική ασφάλεια (NKVD) και θα σταλθεί σ' ένα στρατόπεδο συγκέντρωσης αντιφρονούντων. Ο λόγος; επέστρεψε σε αιχμάλωτους Ιάπωνες στρατιώτες που ζουν στο χωριό να καθίσουν ένα τραπέζι...

Κυριακή 30 Νοεμβρίου, Cine Φρίντα Λιάνα, 18:00

Η πτώση του Οτράρ / Gibel' Otrara

του *Ardak Amirkulov* (Καζακστάν, 1991)

Αφήγηση διαδραματίζεται στις αρχές του 13ου αιώνα. Εκείνη την εποχή η περιοχή της Κεντρικής Ασίας είχε μόλις κερδίσει την ανεξαρτησία της από τους Άραβες και τους Τούρκους. Όλη η περιοχή ελέγχονταν από το Σάχη Μωχάμεντ ο οποίος είχε εγκαθιδρύσει μια χαλαρή συμμαχία μεταξύ των κυριοτέρων πόλεων της περιοχής (Μπουκχάρα, Ταράζ, Οτράρ). Το ισλαμικό κράτος του Χορέτζ (όπως ήταν γνωστό) γρήγορα έγινε στόχος της ανερχόμενης δύναμης της περιοχής του Τζενγκίς Χαν και των Μογγόλων του, οι οποίοι τελικά κατέκτησαν το Χορέτζ το 1221. Όμως μια πόλη της περιοχής αντιστάθηκε επί έξι μήνες στη πολιορκία των Μογγόλων: η πόλη αυτή ήταν το Οτράρ. Το πρώτο μέρος της ταινίας έχει ως κεντρικό ήρωα του Ανζού, τον επονομαζόμενο "Βέλος του Αλλάχ", ο οποίος στέλνεται από τον κυβερνήτη του Οτράρ, Καϊρχάν ως κατασκοπός στους Μογγόλους. Επιστρέφοντας προσπαθεί να προειδοποιήσει τον Σάχη Μωχάμεντ και τον Καϊρχάν για την απειλή. Ωστόσο ο στρατός της πόλης στέλνεται σε εκστρατεία στην Βαγδάτη. Το δεύτερο μέρος περιγράφει τα της πολιορκίας της πόλης, το μάταιο αγώνα του Καϊρχάν και των μαχητών του, όπως του Ανζού, να αντισταθούν στους εισβολείς, και τέλος το μαρτυρικό θάνατο και τα βασανιστήρια που υπεβλήθη ο Καϊρχάν.

Κυριακή 30 Νοεμβρίου, Cine Φρίντα Λιάνα, 23:00

PHOTOTECH

ΔΙΚΤΥΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ • ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ • ΚΑΒΑΛΑ • ΚΑΤΕΡΙΝΗ • ΙΩΑΝΝΙΝΑ • ΣΑΝΤΟΡΙΝΗ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ ΣΕ
30"

- Εμφάνιση - εκτύπωση φωτογραφιών σε 30"
- Φωτογραφίες διαβατηρίων & ταυτότητας.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ
& ΒΙΝΤΕΟΛΗΨΕΙΣ

- Φωτογράφιση - βιντεοσκόπηση γάμων, βαπτίσεων & επαγγελματικών εκδηλώσεων.
- Διαφημιστική φωτογραφία - κατάλογοι προϊόντων.
- Ειδικές ηλψεις studio.

DIGITAL
SERVICE

- Ψηφιακή επεξεργασία φωτογραφιών.
- Εγγραφή σε CD.
- Εκτύπωση φωτογραφιών από κινητό.

PHOTO
MARKET

• Πώληση φωτογραφικών ειδών & αξεσουάρ.

ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ: Σόλωνος 48, Τ.Κ. 564 31 • Ηθιούπολη - Θεσσαλονίκη
Τηλ.: 2310 600308 • Fax: 2310 604307 • e-mail: info@phototech.gr • www.phototech.gr

www.alfaromeo.gr

Η απόλυτη έκφραση τεχνολογίας και οδηγικής απόλαυσης Alfa Romeo.
Alfa 147 GTA, 250 ίππων. Το πιο δυνατό αυτοκίνητο στην κατηγορία του. Καθαρός σπορ χαρακτήρας με τεχνολογία υψηλού επιπέδου. Σχεδιασμένη για την οδηγική απόλαυση με απόλυτο έλεγχο.
Beauty is not enough.

Έχω
τα πάντα υπό έλεγχο
εκτός από
τα συναισθήματά μου.

Κινητήρας
3.3 V6 24V
250 ίππων με
επιτάχυνση 0-100
km/h σε 6.3 sec,
μέγιστη ταχύτητα
246 km/h.

Καθίσματα
αθροιστικά
τοπί με
εξωτερική
πλευρή
στηρίξη και
εναρμονισμένα
προσάρμοστα.

Κάθε
5 λεπτά για τη μέγιστη
απόδοση
των δυνατοτήτων
του κινητήρα.

Εμπρός
τετρακύλιος
σπορς με
δυνατότητα
και τεχνολογία
που προέρχεται
από τη Formula 1.
Αποκλειστικότητα
της Alfa 147 για
την κατηγορία
της.

Alfa 147 GTA

EMIKO A.E.

Μοναστηρίου 118, 546 27, Θεσσαλονίκη, Τηλ: 2310 551.723, Fax: 2310 538.519
Εθνικής Αντιστάσεως 129, 551 34, Θεσσαλονίκη, Τηλ: 2310 434.585-6, Fax: 2310 434.538

Παντού υπάρχει ένας Μύθος!

ARROW/CRAFTS

Το 44^ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης **συνεχίζεται...**

ΟΛΥΜΠΙΟΝ RENAULT

Δευτέρα 1 Δεκεμβρίου 2003

18.00	PASTORALI / ΠΑΣΤΟΡΑΛΕ του Otar Iosseliani	100'
20.30	CHONG QING SEN LIN / ΤΟ ΔΑΣΟΣ ΤΟΥ CHUNG LIN του Wong Kar-wai	97'
23.00	LES CORPS IMPATIENTS / ΑΝΥΠΟΜΟΝΑ ΚΟΡΜΙΑ του Xavier Giannoli	94'

Τρίτη 2 Δεκεμβρίου 2003

18.00	ADIEU, PLANCHER DES VACHES! / ΕΧΕ ΓΕΙΑ, ΓΛΥΚΙΑ ΣΤΕΡΙΑ! του Otar Iosseliani	117'
20.30	DONG XIE XI DU / ΣΤΑΧΤΕΣ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ του Wong Kar-wai	100'
23.00	KHAMOSH PANI / ΑΜΙΛΗΤΟ ΝΕΡΟ της Sabiha Sumar	99'

Τετάρτη 3 Δεκεμβρίου 2003

18.00	LUNDI MATIN / ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΡΩΙ του Otar Iosseliani	120'
20.30	CHUN GUANG ZHA XIE / ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟΙ ΜΑΖΙ του Wong Kar-wai	97'
23.00	SA-LIN-EUI-CHU-EOK / ΜΝΗΜΕΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΩΝ του Bong Joon-ho	127'

Πέμπτη 4 Δεκεμβρίου 2003

18.00	MALENKIE LYUDI / ΤΑ ΑΝΘΡΩΠΑΚΙΑ του Nariman Turebayev	85'
20.30	HUA YANG NIAN HUA / ΕΡΩΤΙΚΗ ΕΠΙΘΥΜΙΑ του Wong Kar-wai	98'
23.00	DANEHAYE RIZE BARF / ΜΙΚΡΕΣ ΝΙΦΑΔΕΣ του Alireza Amini	80'

ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ

Δευτέρα 1 Δεκεμβρίου 2003

17.00	IKHO SHASHVI MGALOBELI / ΗΤΑΝ ΕΝΑΣ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΗΣ ΚΟΤΣΥΦΑΣ του Otar Iosseliani	82'
19.00	NIKI & FLO / Ο ΝΙΚΙ ΚΑΙ Ο ΦΛΟ του Lucian Pintilie	90'
21.00	BRATAN / Ο ΜΙΚΡΟΣ ΑΔΕΛΦΟΣ του Bakhtiyar Khudoinazarov	100'
23.00	ANTES QUE O TEMPO MUDE / ΠΡΙΝ ΑΛΛΑΞΟΥΝ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ του Luis Fonseca	94'

Τρίτη 2 Δεκεμβρίου 2003

17.00	KOSH BA KOSH / ΜΟΝΑ ΚΑΙ ΖΥΓΑ του Bakhtiyar Khudoinazarov	90'
19.00	DEVCATKO / ΚΟΡΙΤΣΑΚΙ του Benjamin Tucek	83'
21.00	MATRUBHOOMI / ΕΘΝΟΣ ΧΩΡΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ του Manish Jha	98'
23.00	AS BODAS DE DEUS / ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΤΟΥ ΘΕΟΥ του Joao Cesar Monteiro	150'

Τετάρτη 3 Δεκεμβρίου 2003

17.00	KOZYMNIN KARAZY / Η ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ ΕΝΟΣ ΝΕΑΡΟΥ ΑΚΟΡΝΤΕΟΝΙΣΤΑ του Satybaldy Narimbetov	90'
19.00	RECORDACOES DA CASA AMARELA / ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΚΙΤΡΙΝΟ ΣΠΙΤΙ του Joao Cesar Monteiro	120'
21.00	ELLE EST DES NOTRES / ΕΙΝΑΙ ΔΙΚΙΑ ΜΑΣ της Siegrid Alnoy	100'
23.00	QIJAN / Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ του Serik Aprymov	78'

Πέμπτη 4 Δεκεμβρίου 2003

17.00	MESTO NA SEROJ TREUGOLKE / Η ΖΩΗ ΘΕΛΕΙ ΘΑΡΡΟΣ του Ermek Shinarbaev	82'
19.00	ANTES QUE O TEMPO MUDE / ΠΡΙΝ ΑΛΛΑΞΟΥΝ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ του Luis Fonseca	94'
21.00	KARDIOGRAMMA / ΚΑΡΔΙΟΓΡΑΦΗΜΑ του Dareshan Omirbaev	73'
23.00	DUO LUO TIAN SHI / ΧΑΜΕΝΟΙ ΑΓΓΕΛΟΙ του Wong Kar-wai	96'

44^ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης

Οι ελληνικές ταινίες σε μία μέρα

Cine JOHN CASSAVETES

12.00	ΤΟ ΑΙΓΑΙΟ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΑ ΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΠΟΙΗΤΩΝ της Λουκίας Ρικάκη	61'
14.15	Ο ΔΡΟΜΟΣ ΠΡΟΣ ΤΗ ΔΥΣΗ του Κυριάκου Κατζουράκη	80'
16.00	ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΟΥΖΙΝΑ του Τάσου Μπουλμέτη	108'
18.15	Ο ΧΑΡΟΣ ΒΓΗΚΕ ΠΑΓΑΝΙΑ του Αλέξανδρου Κολλάτου	77'
20.00	ΟΛΟ ΤΟ ΒΑΡΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ του Θάνου Αναστόπουλου	123'
22.30	ΣΤΟ ΧΑΝΙ του Γιώργου Μπακόλα	80'

Cine STAVROS TORNES

12.00	ΕΝΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΔΕ ΦΤΑΝΕΙ της Ελισάβετ Χρονοπούλου	118'
14.00	ΘΕΥΓΟΝΟ των Μιχάλη Ρέππα και Θανάση Παπαθανασίου	100'
16.00	ΜΕΤΑΜΦΙΕΣΜΕΝΗ ΓΥΝΑΙΚΑ του Κώστα Αριστόπουλου	77'
18.00	ΓΑΜΗΛΙΑ ΝΑΡΚΗ του Δημήτρη Ινδaré	80'
20.00	ΘΕΑΤΡΙΝΕΣ του Παναγιώτη Πορτοκαλάκη	100'
22.00	ΟΤΑΝ ΧΟΡΕΨΟΥΜΕ ΜΑΖΙ του Ανδριανού Γεωργαντά	100'

Cine FRIDA LIAPPA

12.00	ΠΑΤΡΙΔΑ ΕΙΝΑΙ Η ΠΑΙΔΙΚΗ ΜΑΣ ΗΛΙΚΙΑ του Αλέξανδρου Παπαηλιού	75'
14.00	Η ΤΡΙΤΗ ΝΥΧΤΑ του Δημήτρη Παναγιωτάτου	85'
16.00	ΣΠΙΡΤΟΚΟΥΤΟ του Γιάννη Οικονομίδη	81'
18.00	ΜΙΑ ΥΠΕΡΟΧΗ ΜΕΡΑ του Ντίνου Μαυροειδή	96'
20.50	ΝΑ Μ' ΑΓΑΠΑΣ του Ανδρέα Θωμόπουλου	100'
22.00	ΚΛΑΙΣ; του Αλέξανδρου Βούλγαρη	100'

Cine TONIA MARKETAKI

12.00	ΠΝΟΗ ΤΗΣ ΓΗΣ του Πάνου Καρκαβενάτου	67'
14.00	Η ΛΙΖΑ ΚΙ ΟΛΟΙ ΟΙ ΑΛΛΟΙ του Νίκου Περάκη	97'
16.00	ΤΡΙΑ ΠΟΥΛΑΚΙΑ ΚΑΘΟΝΤΑΙ του Νίκου Σπανού	92'
18.00	ΒΑΡΕΑ ΑΝΘΥΓΙΕΙΝΑ του Αντώνη Παπαδόπουλου	95'
20.00	ΚΑΛΑΜΠΟΥΣ των Άδωνι Φλωρίδη και Θεόδωρου Νικολαΐδη	90'
22.00	ΜΑΤΙΑ ΑΠΟ ΝΥΧΤΑ του Περικλή Χούρσογλου	100'

ΓΕΝΙΚΗ ΕΙΣΟΔΟΣ: 5€ • CINEKARTAF: ΔΩΡΕΑΝ

There is a still a full day of films left, but the curtain is swiftly falling on the 44th Thessaloniki Film Festival. Yesterday those with the best skills in pushing... were able to attend the closing ceremony. Meanwhile, those for a true love for cinema made their way away from the mayhem of Aristotelous square into the darkened cinemas for a few evening films... far from the limelight.

International Competition results

This is going to be quick because I didn't go to the gym often enough to squeeze past the lady in fur, gentleman with an athletic build and stern lads at the door. European films took the top two prizes, awarded by the international jury led by Otar Iosseliani. The coveted Golden Alexander Award (37,000 euros) went to "The Last Train" (Alexei German Jr, Russia). The Silver Alexander Award (22,000 euros) went to "The Gift" (Michelangelo Frammartino, Italy). Argentina's Celina Murga took the Best Director award for "Ana and the Others". Meanwhile Dimitris Indares won the Best Screenplay Award for his playful "Totally Married". The Czech stars of "Girlie" took both the Best Actress (Dorota Nvotova) and Best Actor (Mario Kubas) prizes. Meanwhile, Iranian director Ali-reza Amini was rewarded for his brilliant shots of ice, mountains, and human warmth with an Artistic Achievement Award for "Tiny Snowflakes". French "For She's a Jolly Good Fellow" (director: Siegrid Alnoy) received a Special Mention. Russian films topped the Federation of International Film Critics Association (FIPRESCI) awards too, including "The Last Train" and out-of-competition work "The Return". The latter is no surprise, as everyone was praising it from day one of the festival. Meanwhile, though the Greek critics have been too stern with it, "Oxygen" by Mihalīs Reppas and Thanassis Papathanasiou, took the top award, for "authentic dialogue and gritty melodrama" plus updating Greek Tragedy.

Chris Doyle I

Cinematographer and former sailor Chris Doyle, a frequent collaborator of Wong Kar-Wai, shared jet-lagged wisdom and humor at yesterday's presentation/talk. Here are a few choice comments. MISSION: "My mother wants me to be the missionary of cinema." Doyle added: "If I can do it, anybody can." He started with a camera at 30. People need to do what suits them, to find a voice, as long as it what makes them happy, he said. MUSIC: "All art aspires to music. You start together and end together and work it out in the middle, like jazz." Books are also more important than film references to him. Film is "a lot like literature with faces." WONG KAR-WAI: Doyle considers him the "...most special, best, pain in the ass, love of my life..." "HAPPY TOGETHER": Why go to Argentina to make a film in a single room? Doyle explained this question behind gay love story "Happy Together". Wong Kar-Wai doesn't work with scripts. "We 'find' the script or it finds us." The director's crew sought a new challenge, requiring six months of searching in Argentina. Ultimately, they needed to get as far away as possible from Hong Kong to make a film about it (and a theme distant from most of their experiences). A lamp prop, a search for gay life in Tierra del Fuego, Argentine wine, and a treacherous shot - 1.5km above a massive waterfall - were needed.

Chris Doyle II

The cinematographer's AM talk continued... CINEMA AS DREAM: Cinema, for him, is a mix of "the familiar" and "the dream". He often shoots close to home. Once his flat was used for a Wong Kar-Wai film. The energy and intimacy found in Kar-Wai's films come from their close-knit crew and intimate settings. "I learned from Wong Kar-Wai the importance of space." SHOOTING: Doyle crouched down to gave a hilarious demonstration of filming Tony Leung Chiu-Wai in a low-ceilinged, lengthy shot of "Days of Being Wild" - while it played on a screen above. A cinematographer must "make an idea into

FIRST ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ SHOT 44th THESSALONIKI FILM FESTIVAL SUNDAY 30 NOVEMBER 2003 • N. 144

'Last Train' tops Thessaloniki fest

Michelangelo Frammartino, Silver Alexander

Michel Demopoulos and Chris Doyle

Benjamin Tucek and Dorota Nvotova

images." EXPLANATIONS: "People don't expect music to explain itself. Why ask film to?" AUDIENCES: "I'm very, very proud and challenged at this period of world and cultural history that the audience knows more than critics not here today." NAMES: Wong = "king", Kar= "family/home", Wai "guardian/protector". Doyle's Chinese name means "Like the Wind". "Christopher" = "bearer of Christ" is too heavy a load for this "recovering Catholic". SCRIPTS: "You can make a bad film with a good script, or a good film with no script." SEX: One only has time for it in film school. FILM LABS: "If you don't know what you're doing, don't do it!" Technical "effects" never compensate for other basics. MISTAKES: Be open to them. Like the time during the shooting of "Happy Together" when a camera was left sideways on a bed. LESS IS MORE: Filmmaking is about sculpting, reducing, clearing away. "It's more about taking things away than adding things you don't need." It's OK if a director doesn't use 97% of what is shot. HIS OWN STUFF: Doyle carries around a photo camera, snapping bits of his life. The resulting photo-collages are a way to sustain his creative energy. "It's important to find your own space," he noted, especially when working with 30,000 people, as on film "Hero". He added, "It's very important therapy, but I'm still crazy if you haven't noticed."

Chris Doyle III

At the press conference that followed, Doyle explained why Wong Kar-Wai's next film (he's briefly left the set) is called "2046". It's what you get by adding 50 to 1997, the year British sovereignty ended on Hong Kong. The "literary" film debuts in Cannes next year and in Greece maybe in June. As for why he's not a painter (as his festival exhibit is called), Doyle explained that it has to do with his inability to follow what his eye sees on the canvas. The press also heard about Doyle's love for drinking and Kar-Wai's passion for smoking, not to mention the cinematographer's identification with Asian cinema.

Goodbye, Otar

Otar Iosseliani will be leaving Thessaloniki soon...which brings us to "Since Otar Left", directed by Julie Bertuccelli. A former assistant to Iosseliani (hence the name), the first-time director's work features a powerful female cast. It's about an elderly Georgian woman who's son in France dies. Her daughter and granddaughter fabricate lies rather than tell her the heartbreaking truth. The film's producer explained that the film was based on the true story of a Georgian man who died in Greece. It's a gently-shot story that triggered tears to roll uncontrollably down some viewers' faces. The elderly star is 90 years-old. She (a former dentist) started acting just five years ago, but has appeared in as many films. By contrast, Dinara Droukarova, a Russian living in France who plays the granddaughter, started acting when 13. The film has been sold to twenty countries. Greece may be next.

Final changes/events

It ain't over. At noon today, both the Dewar's Audience Awards and the Greek Association of Film Critics prizes are announced (Warehouse C, with a light buffet). Today "extra" UK film "16 Years of Alcohol" is on at 12.30pm in "Pavlos Zannas". Editor Ioannis Halkiadakis is at the festival. Screening changes: "Good Old Naughty Days" (Pavlos Zannas Theatre, 10pm); "Tetsuo II" (John Cassavetes, 1pm); "Welcome to Destination Shanghai" (Pavlos Zannas, 2.30pm); "Deep Breath" (John Cassavetes, 11pm). Tonight the Greek film world flocks to the State Film Awards (9pm, Thessaloniki Concert Hall, 25th Martiou St and Paralía, tel 2310-895800, tickets should have been arranged via the Foreign Press Office). Don't forget the festival's closing party at Shark (Argonauton and Th. Sofouli, tel 2310-416855). Greek films will be showing on Monday.

Bon voyage to all of those traveling back home again. Hope to see you next year.

Angelike 'Back Page' Contis

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 144 ΚΥΡΙΑΚΗ 30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2003

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΜΙΧΑΗΛ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ: ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΙΟΥΚΑΣ • ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΩΤΗΡΗΣ ΖΗΚΟΣ

ΣΥΝΤΑΞΗ: ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΟΥ, ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΛΑΙΤΗΣ, ΑΡΗΣ ΚΑΒΑΤΖΙΚΗΣ, ΟΛΓΑ ΚΟΖΑΤΗ, ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΚΟΝΤΙΣ,
ΓΚΕΛΑ ΜΑΔΕΜΑΝ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΠΑΜΠΑΣ, ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΛΑΒΟΣ, ΤΖΕΝΗ ΠΑΥΛΙΔΟΥ, ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΠΥΡΑΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΑΜΑΡΑΣ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: MOTION TEAM • ΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΜΟΥΚΟΣ-ΕΝΤΥΠΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ

website: www.filmfestival.gr • e-mail: press@filmfestival.gr

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΩΝ

